

AL MACCAVEILOR CUVÎNT AL DOILEA

CAP I

Fraților jidovilor ce sînt la Eghipet, 1
 să să bucure! Frații cei den Ierusa-
 lim jidovi și cei den țara Iudeii, 2
 pace bună! Și să facă voao bine
 Dumnezău și să pomenească făgă-
 duința Lui, cea cătră Avram și Isaac și Iacov,
 robilor Lui celor credincioși. Și să vă dea 3
 voao inimă tuturora, să vă închinați Lui și
 să-I faceți Lui voia, cu inimă mare și cu su-
 flet voitriu. Și să deșchiză inima voastră 4
 întru leagea Lui și întru porunci, și pace să
 facă. Și să asculte voao rugile și să Să 5
 împace cu voi și nu pre voi să vă părăsască
 în vreme rea. Și acum, aicea sîntem ru- 6
 gîndu-ne pentru voi. Împărățind Dimitrie 7
 în anul 169, noi, jidovii, scris-am voao den
 necaz și de întîmplarea vremii ce au venit
 asupra noastră în anii aceștea, de cînd s-au
 depărtat Iacov și cei ce au fost cu dînsul
 de la sfîntul pămînt și de la împărăție. Și 8
 au ars poarta și au vărsat sînge nevinovat; și
 ne-am rugat Domnului și ne-au ascultat, și
 am adus jirtvă și făină de grîu, și am aprins
 luminătorii, și am pus înaintea pîinile. Și 9
 acum, ca să țineți zilele facerii de colibi ale lu-
 nii lui haselef“. În anul 188, „Cei den Ieru- 10
 salim și den Iudea și bătrînimea și Iuda— la
 Aristovul, dascalului lui Potolomeu împărat,
 care iaste den neamul preoților celor unși, și
 celor den Eghipet jidovi, să vă bucurați și

11 să fiți sănătoși! Den mari primejdii fiind
mîntuiți de Dumnezeu, foarte mulțemim
Lui, ca cum cătră împărat am fi dat răz-
12 boiu. Pentru că El au fierț pre ceia ce
13 s-au rînduit în sfînta cetate. Pentru că,
la Persida fiind domnul și putearea cea ce
era cu el, care i să părea a nu-i sta nimeni
înainte, s-au tăiat de tot în besearca Naneii,
14 cu prilăstire făcînd preoții Naneii. Pen-
tru că, ca cînd ar vrea să lăcuiască cu ea, au
venit la locul acela și Antioh și cei dempre-
ună cu el priatani, ca să ia banii în loc de
15 zeastre. Și puind aceastea înainte: preoții
Naneii și el apropiindu-se cu puțini la curtea
16 besarecii, închizînd besearca, Deaca au
înturat Antioh, deschizînd ușa podului cea
ascunsă, lovind cu pietri, uciseră pre domn
și, părți făcînd și luînd capetele, le-au lepă-
17 dat celor de afară. Întru tot bine e cu-
vîntat noao Dumnezeu, Carele au dat pre
18 ceia ce au păgînit. Vrînd să aducem în
25 ale lunii haselef curățania besarecii, cu
cuvîință am socotit să vă arătăm voao, pen-
tru ca și voi să țineți pînă la facerea corturi-
lor și a focului, cînd Neemias, [care] zidiia
și besearca și jîrtăvnicul, au adus jîrtvă.
19 Că și cînd ducea la Persida pre părinții noș-
tri, cei de atuncea bunii-credincioși preoți,
luînd den focul jîrtăvnicului, cu taină au
ascuns într-o groapă ca de puț, fiind fără de
apă, întru care l-au astupat, cît la toți era
20 neștiut locul. Și trecînd cîțva ani, cînd
să păru lui Dumnezeu, trimițîndu-se Neemia
de împăratul Persidii, pre nepoții preoților
celor ce au ascuns i-au trimis la foc, precum
ne-au arătat noao să nu fie aflat foc, ce apă
21 iute; Porunci ca să ia ei și să aducă; și
deaca să aduseră cealea ale jîrtvelor, porunci
preoților Neemia să stropească cu apa și
22 leamnele și cealea ce-s deasupra. Și deaca
fu și vreama trecu și soarele străluci, după
nori fiind mai nainte, să ațîță foc mare, cît
23 toți s-au mirat. Și rugă au făcut preoții,
mistuindu-se jîrtva; și preoții, și toți, începînd
Ionath, și ceialalți răspunzînd ca
24 Neemia. Și era ruga în chipul acesta.

RUGĂ:

‘Doamne! Doamne Dumnezeule! Zidito-
riul tuturor, Cel înfricoșat și tare și di-
25 rept și milostiv, Și Cel sîngur împă-
rat și bun, Cel sînguru dătătoriu, Cel
sînguru drept și atotțitoriu și veacinic,
Cela ce mîntuiești pre Israil den tot răul,
Cela ce ai făcut pre părinți aleși și ai sfințit
26 pre ei, Priimeaste jîrtva pentru tot noro-
dul Tău, Israil, și păzeaste partea Ta și
27 o sfințeaste. Adună răsipirea noastră,
mîntuiaște pre ceia ce slujescu în limbi,
pre cei ocărîți și urțiți îi socoteaste, și

să cunoască limbile că Tu ești Dumnezeu
nostru. Căzneaște pre ceia ce asuprescu
28 și hulescu cu mîndrie. Răsădeaște pre no-
29 rodul Tău la locul cel sfînt al Tău, precum
au zisu Moisi’. Și preoții cînta laudele. 30
Și îndată ce s-au topit ale jîrtvei, și ceaa-
31 laltă apă ce au rămas porunci Neemia să o
ție pre pietri mai mari. Și deaca să făcu
32 aceasta, pară de focu să ațîță, și cea de la
jîrtăvnicu lumină, ce stălucaia împotrivă,
să mistui. Și deaca să făcu lucrul aiave,
33 și s-au vestit la împăratul persilor că, la lo-
cul unde au ascunsu focul preoții cei ce
s-au mutat, s-au ivitu apa, den care și cei ce
era cu Neemia au curățit cealea ale jîrtvei.
Și îngrădind împăratul locul, besearcă au
34 făcut, ispitind lucrul. Și căroră dăruia
35 împăratul multe dobînzi lua și le da. Și
36 numiră cei ce era cu Neemia pre aceasta
Eftthar, carea să talmăceaste ‘Curățenie’; și
să cheamă la cei mulți: Nefthar.

CAP II

i să află în scrisori, Ieremia proro- 1
cul cum că au poruncit den focu
să ia ceia ce să mută, precum s-au
însămnat, și cum au poruncit celor
ce să mută. Prorocul, dîndu lor 2
Leagea, pentru ca să nu uite poruncile Dom-
nului și ca să nu rătăcească cu cugetele, vă-
zînd chipuri de aur și de argint și cea de
premprejurul lor podoabă. Și altele ca 3
aceastea zicînd, de să ruga să nu se depărtea-
ze leagea de la inima lor. Și era într-acea 4
scriptură cum cortul și chivotul au poruncit
prorocul, răspunsu făcîndu-se lui, să meargă
după el. Și deaca ieși la munte, unde s-au
suiră Moisi și au văzut moștenirea lui Dum-
nezău, Și viindu Ieremia, au aflat casă 5
de peșteră și cortul și chivotul și jîrtăvni-
cul tămîierii au băgat acolo și ușa au astupat.
Și apropiindu-se oarecarii den cei ce mergea 6
după el ca să sămneaze calea, și n-au putut
să o afle. Și deaca află Ieremia hulind 7
pre ei, zise că: ‘Și necunoscut va fi locul,
pînă cînd va aduna Dumnezeu adunarea
norodului și blînd Să va face. Și atuncea 8
Domnul va arăta aceastea și să va ivi mărirea
Domnului și norul, precum și la Moisi să
arăta; în ce chip și Solomon s-au rugat, ca
să să sfințească locul foarte, Și să arăta; 9
și precum, avînd înțelepciune, au adus jîrtvă
de tîrnosire și de săvîrșirea besarecii.
Precum și Moisi s-au rugat cătră Domnul 10
și să pogorî focu den ceriu și au mistuit
ale jîrtvei, așa și Solomon s-au rugat și,
pogorîndu-să foc, au topit arderile-de-tot.
Și zise Moisi: ‘Pentru căci nu s-au mîn- 11
cat cel pentru păcat, s-au topit’. Așijde- 12
rea și Solomon ceale 8 zile au ținut’.

13 Și să povestii și în scripturi și în pomeniri-
le ceale de Neemia, ca și acestea și, cum,
adunînd raclă de cărți, au adunat ceale de
împărați, și de proroci, și ceale ale lui David,
și cărțile ceale trimise ale împăraților pen-
14 tru dani, Așijderile și ale Iudii, cîte s-au
întîmplat, pentru războiul ce s-au făcut
noao, le-au adunat toate și sînt la noi.
15 Dentre carele dară, de vă vor trebui, să tri-
16 miteți pre cei ce vor aduce voao. Vînd
dară a face curățenie, am scris voao; bine
17 dară veți face, țîind zilele. Și Dumnezău,
Cela ce au mîntuit pre tot norodul Lui și au
dat moștenirea tuturor și împărăția și
18 preoția și sfințenia, În ce chipu au făgă-
duit pren leage, pentru că nădejduim pre
Dumnezău că curînd pre noi ne va milui și
ne va aduna dentru cel de supt ceriu la
19 locul cel svînt, Pentru că ne-au scos pre
noi den mare răutăți și locul au curățit.
20 Iară ceale de Iuda Macaveul, și de frații lui,
și de a besearicii cei mari curățenie, și a
21 cuptoriului înnoire, Și încă războaiele ce
s-au făcut cătră Antioh al lui Epifan și cătră
22 al acestuia fiu, Efpator, Și ceale den ceriu
ce s-au făcut arătări celora ce pentru jidovi-
me cu nevoință s-au vitejit, cît toată țara,
puțini fiind, a o prăda și mulțimile de var-
23 vari a le goni, Și cea vestită preste toată
lumea besearcă să să zidească, și cetatea
a o face slobodă, și legile, ceale ce era să să
surpe, a să îndirepta, Domnul cu toată liniș-
24 tea blînd fiind lor; Ceale de cătră Iason
Chirineanul arătate pren cinci cărți, ne
vom ispiti, prentro adunare tocmită, să o
25 scurtăm. Pentru că, socotind curgerea
numerilor și surparea care iaste la cei ce vor
să încungiure la poveștile istoriei, pentru
26 mulțimea materiei, Grijit-am celor ce vor
vrea să citească, mîngîiare sufletească, și
celor ce iubesc a gîndi ca să-ș aducă aminte,
iuşurare, și la toți ceia ce vor citi, folos.
27 Însă noao, celor ce patima cea rea am priimit
a îngustării, nu e pre lesne, ce al sudorii și
28 al privegherii iaste lucrul, Precum la cela
ce gătește ospăți și cearcă al altora folos
nu e pre lesne (dară); însă, pentru a celor
mulți mulțămîntă, cu dulceață patema cea
29 rea vom suferi. Una—a aleage pre amă-
runtul, pentru fieștecare—lăsînd loc celui
ce au scris; alta—ostenind a merge spre pil-
30 dele îngustării. Pentru că, în ce chip meș-
terului de lemnu al casii cei noao iaste a
purta grijă de toată așazarea și celui
ce să apucă a săpa și a zugrăvi, ceale
ce sînt de treabă spre podoabă iaste a
31 le cerceta, așa socotesc și la noi, Că a
cerceta și a cerca multe, întru ceale cu a-

măruntul, pentru toate a face cuvinte, ce-
lui ce înceape istoria să cad; Iară a urma 32
scurtarea zicerii și a lăsa cercetarea lucrării
iaste la voia celui ce face tălmăcirea. De 33
aicea dară vom înceape poveaste la ceale ce
mai sus zisem atîta adaogînd, pentru că
prostatec iaste cea mai nainte de istorie a
mulți și istoria a o scurta.

CAP III

vînta cetate lăcuindu-se cu toată 1
pacea și legile cît de bine păzindu-
se, pentru a lui Onie arhiereul bu-
nă-crediță și urîre de răutate, 2
Să întîmpla și sînguri împărații a
cinsti locul, și besearica cu trimiterile ceale
prea bune a o cinsti, Cît și Selefc, al 3
Asiei împărat, a da dentru ale lui venituri
toate ceale ce să cădea cătră slujbele jîrtve-
lor cheltuiale. Și Simon oarecarele, den 4
fealiul lui Veniamin, ispravnic besearicii
fiind pus, să prici cu arhiereul pentru cea
dupren cetate nelegiure. Și a birui pre 5
Onia neputînd, venit-au cătră Apolonie al
lui Thraseu, care pre aceea vream era
Gropilatei Siriei și Finichii voivod, Și 6
spuse pentru că ar fi plină visteria cea den
Ierusalim de bani nespuse, că mulțimea ce-
lor de multe fealiuri nenumărată să fie și
nu s-ară cuveni această să fie pre sama
jîrtvelor, ce ar fi cu puțință supt a împăratu-
lui biruință a cădea toate acestea. Și 7
împreunîndu-se Apolonie cu împăratul, pen-
tru banii cei ce s-au poruncit lui au arătat;
și el, chemînd pre Iliodoru, cel ce era preste
bani, și l-au trimis, dîndu-i porunci să aducă
bani ce s-au zis mai sus. Și îndată Iliodor 8
făcea călătoria, însă cu veaste ca aceea
că merge în cetățile Gropilatei Siriei și
Finichii, iară cu lucrul porunca a împăratu-
lui săvîrșînd. Și sosînd la Ierusalim și 9
prietenește de arhiereul cetății priimindu-
se, au arătat pentru arătarea ce s-au făcut
mai nainte și pentru care lucru au venit au
spus; și întreba de vor fi cu adevărat acestea.
Și arhiereul arătînd cum sînt puse pentru 10
văduve și pentru săraci, Iară o samă și 11
ai lui Ircan al Toviei, ce să află om foarte
de cinste, iară nu precum au fostu pîrît
păgînul Simon; iară de toți sînt talanți
de argint 400 și de auru 200. Și avea 12
strîmbătate ceia ce s-au încrezut cu a locu-
lui sfințire și cu cea mai cinstită prespre
toată lumea a besearicii sfințenie; și nefurti-
șag întru tot nemeșterșugit să fie. Iară 13
Iliodor, pentru împărăteștile porunci ce
avea, cu dinadînsul zicea cum că la împă-
răție sînt să să ia acestea. Și rînduînd 14
zi, întra ca socoteala acestora să caute;
și nu puțină grijă era preste toată ce-

15 tatea. Iară preoții, înaintea jîrtăvnicului, îmbrăcați cu ceale preoțești veșminte, căzînd, chema den ceriu pre Cel ce, pentru punerea aceasta, au pus leage, celor ce au pus acesteia, întregi să le păzască. Și cine vedea fața arhiereului era a să răni la cuget, pentru că vedea și schimbarea a feții arăta cea de cătră suflet grije. Pentru că să răvărsase asupra omului teamere oarecare și frică trupului, pren carele vădită s-au făcut durearea cea de la inimă la cei ce vedea.

18 Și cei den case ca cirezile săriia spre ruga a tot norodului, pentru că era spre hulă a veni locul. Și încinse pre supt țîțe fiind muierile cu tîrsîni, pre drumuri să înmulțîia, și ceale închise fecioare, unele alerga la porți, și unele la ziduri, și unele pre ferestri să pleca.

20 Și toate, întinzînd mîinile la ceriu, făcea ruga. Și era de a fi milă de căderea mulțimei preste tot amestecată și de nădejdea arhiereului celui ce foarte să trudiia. Și ei dară ruga pre Domnul Atotțîitoriu, ceale încredute, la cei ce s-au încredut, întregi să le păzască, cu toată întărirea. Iară Iliodor cea ce știa făcea, și așa acolea, împreună cu purtătorii de sulite spre cămară fiind,

24 Cel al părinților Domnu și a toată putearea Putearnicu arătare mare au făcut, cît toți ceia ce au preaîndrăznit a veni, îngrozîndu-se de a lui Dumnezău puteare, spre ametală și spre frică să întoarsără. Pentru că să arată lor un cal groznicu, avînd pre dînsul călărețu, și cu prea frumoasă acoperire împodobit, și, pornindu-se iute, lovi pre Iliodor cu copitele ceale denainte; și cel ce șădea deasupra să vedea avînd arme de auru.

26 Și alți doi s-au ivit mai nainte lui, tinerei la vitejie, prea cuvioși și prea frumoși la mărire, și luminoși la îmbrăcăminte, carii și stînd de amîndoao părțile, îl bătea pre el neîncetat, multe bătaî aruncînd asupra lui. Și fără veaste căzînd pre pămînt și cu multu întunearec împresurîndu-se, apucîndu-l și

28 întru o năsilie puindu-l Pre cel ce acum, cu multă alergare și cu toată purtarea de sulite, au intrat la cea ce s-au zis mai sus vistierie, îl ducea, neajutorit pre el cu armele fiindu. Aiave a lui Dumnezău puternicie cunoscîndu și acela, pentru cea dumnezăiască lucrare, fără de glas zăcea, lipsit de toată nădejdea și mîntuirea. Iară ceia pre Domnul binecuvînta, pre Cel ce măreaște pre al Său loc; și besearca, care cu puțin mai nainte era plină de teamere și de gîlceavă, Domnul Atotțîitoriu arătîndu-Se, de bucurie și de

31 veselie să împluse. Și curîndu oarecarii dentru ai lui Iliodor cunoscuți să ruga Oniei să cheame pre Cel Preaînalt și viața să dăruiască celui ce zăcea de săvîrșit

la cea de apoi răsuflare. Și fiind la îndoială arhiereul, ca nu cîndai să gîndească împăratul că vro răutate să să fie făcut lui Iliodor de cătră jidovi, au adus jîrtvă pentru a omului mîntuire. Și făcînd arhiereul curățenia, aceșteași tineri iarăși s-au ivitu la Iliodor, cu acealeaș haine împodobîți, și stînd zisără: „Multe Oniei arhiereului mulțămîtă să aibi, că pentru el au dăruit Domnul ție viața. Și tu, de la ceriu fiind bătut, povestește la toți cea slăvită a lui Dumnezău puteare“. Și acesteia zicînd, nevăzuț s-au făcut. Și Iliodor, jîrtvă aducînd Domnului și făgăduințe prea mari făgăduindu-se Celui ce viața i-au dăruit, și pre Onia priimindu-l, să înturnă cătră împăratul. Și mărturisîia la toți ceale ce era supt vedea, fiind el văzut lucrurile Celui prea mare Dumnezeu. Și împăratul întrebînd pre Eliodor carele ar mai fi vreadnic încă o dată a să trimitte la Ierusalim, zise: „De ai pre cineva vrăjmaș sau al lucrurilor viclean, trimite pre el acolo și bătut îl vei priimi, însă de va și scăpa; pentru că împrejurul locului cu adevărat iaste oarecare a lui Dumnezău puteare. Pentru că Cela ce are lăcașul ceresc socotitoriu iaste și ajutoriu acelu loc, și pre cei ce vin spre răutate, bătîndu-i, îi piarde“. Și însă ceale despre Iliodor și pentru a cămării pază, așa s-au tîmplat.

C A P I V

i cel de mai nainte zis Simon, cel ce al banilor și al moșiei arătătoriu s-au făcut, de rău grăiia pre Onia, cum el să fie pre Iliodor scuturat și al realelor lucrătoriu să să fie făcut, Și pre făcătoriu de bine al cetății și pre otcîrmuitoriu celor de o limbă și rîvnitoriu legilor, viclean lucrurilor îndrăzniia a zice. Și vrajba pînă într-atîta adăogîndu-se, cît și, pren oarecarele den cei ce de Simon s-au ispitit, ucideri a să face. Socotînd Onia pîra cea cu greu și cum că să va turbura Apolonie cel al Gropiloasei Siriei și al Finichii voivod, adăogînd răutatea lui Simon, la împăratul să duse, Nu făcîndu-se cetățeanilor pîrîș, ce folosul de obște, de osebi, la toată limba socotînd, Pentru că vedea a fi peste puțină, fără de împărăteasca socoteală, a afla pace încă lucrurile și pre Simon cum nu va lua încetare de nebunie. Și premenindu-ș viața Selevc și luînd împărăția Antioh, cela ce s-au chemat Elpifanun, au streinat vlădicia Iason, fratele Oniei, Făgăduindu-se împăratului, prin rugăciune, talanzi de argint 360 și alt venit oarecarele talanzi 80. Și cătră acesteia să făgăduia și altele să scrie, 150, de se va da pren

- biruința lui școală și copiii tineri să puie lui și pre cei den Ierusalim antiohiani să-i scrie.
- 10 Și priimind împăratul, și luînd el stăpînirea, îndatăș spre cea elinească furmă pre cei de
- 11 un fealiu cu el îi muta. Și ceale împărătești iubiri de oameni ce era la jidovi pren Ioan, tatăl lui Efolem, celuia ce au făcut solia pentru prieteșug și ajutoriu cătră rîmleani, le-au lepădat și, ceale legiuite stricînd
- 12 politii, fără de leage obiceaie înnoia. Pentru că, cu veselie, supt acea marginea cetății școală au întemeiat și, pre cei mai tari den cei tinerei supuindu-i, supt curvărie îi aducea.
- 13 Și era așa o pripă a eleniei și apropiare de înstreinare de fealiu pentru a aceluia păgîn, și nu arhiereu, Iason, multa necurăție,
- 14 Cît nu era a mai fi preoții nevoitori la ceale de prejur jîrtăvnic slujbe, ce, besearca hulind și de jîrtve părăsire făcînd, sîrguia a fi părtași dării cei fără de leage de la luptă,
- 15 după chemarea înainte, la piatră, Și cea părătească cinste întru nemică puindu-o, iară ceale elinești măriri mai bune socotindu-le. Pentru carele, îi cuprinseseră pre ei grea primejdie și, căroră rîvnii petreacerele și întru tot vrea să să aseamene, pre aceștea vrăjmaș și căznitori i-au avut.
- 17 Pentru că a păgîni la dumnezeieștile legi nu e pre lesne; ce aceastea cea viitoare vreamă le va arăta. Și făcîndu-se praznicul lui Agon, la al cincilea an, în Tiros, și împăratul fiind de față, Au trimis Iason pîngăritul privitori de la Ierusalim pre cei ce era antioheani, aducînd drahme de argint 300, spre a lui Iracleu jîrtvă, carele li s-au și rugat ceia ce le aducea ca să nu le facă spre jîrtvă, pentru că nu se cuvine, ce la altă cheltuială să să facă. Trimis-au dară aceastea, una,
- 20 pentru cel ce le-au trimis, la a lui Iracleu jîrtvă, alta, pentru voia celor ce le-au adus,
- 21 la diresul cătărgilor. Și trimițîndu-se la Eghipt Apolonie al lui Menesteu, pentru șădearea cea mai sus a lui Ptolomeu al lui Filomitor împăratul, înțelegînd Antioh a fi el înstreinat de aceasteaș lucruri, de cea pentru eluș întemeiare grijii; pentru aceaea la
- 22 Iopa mergînd, au sosit la Ierusalim. Și cu mare cuviință de cătră Iason priimindu-se, cu făclii aprinse și cu strigări s-au priimit; și de-acii la Finichi au purces cu tabăra.
- 23 Și după al treilea an, au trimis Iason pre Minelau, fratele lui Simon, celui ce s-au zis mai nainte, aducînd banii împăratului și pentru lucruri de folos pomeniri avînd să facă.
- 24 Și el tocmindu-se cu împăratul și mărindu-l pre el cu fața biruinței, la sine au tras arhieria, întrecînd pre Iason cu talanzi de argint 300. Și luînd ceale împărătești porunci, au venit, de vlădicie nemică vreadnic aducînd, ce mîinii de crud tiran și de
- hiară varvară urgii avînd. Și Iason, cel ce pre al său frate au înstreinat, înstreinîndu-se și el de altul, pribeag la țara Amanitii s-au gonit. Iară Menelau stăpînirea ținea,
- 27 iară de banii cei făgăduiți împăratului nimica nu rînduia, și făcînd cearerea Sostrat, diregătoriul marginii cetății, Că pre acesta era treaba birurilor; pentru care pricină amîndoi de cătră împăratul să chemară. Și Menelau au lăsat vlădiciei ispravnic pre Lisimah, fratele său, iară Sostrat pre Cratita, cel preste Chiprii. Și ca aceastea întîmplîndu-se, să întîmplă tharseanilor și maloteanilor a rîdica gîlceavă, pentru căci au dat pre Andiohida, posadnica împăratului, în dar. Degrabă dară împăratul au venit ca să potolească lucrurile, lășînd în locul lui pre Andronic, cel ce era dentru cei de cinste. Și gîndind Menelau că au aflat vreamă cu bun prileju, niște vase de aur de ale besearcii furîndu-le, au dăruit lui Andronic; și altele au fost vîndut la Tir și la ceale de premejur cetăți. Și cu adevărat prinzînd de veaste Onia, îl mustra, fiind ferit la loc fără teamere, la Dafne, ceaea ce iaste cătră Antiohia. Pentru aceaea Menelau, luînd osebi pre Andronic, să ruga să prinză pre Onia. Și cela, mergînd la Onia și încrezîndu-se cu viclesug și direapte cu jurămînturi dînd și, macară că întru bănuiale era, îl făcu a ieși den locul cel fără teamere, pre carele și îndată l-au ucis, nerușinîndu-se de direptate. Pentru care pricină nu numai jidovii, ce mulți și de cealealte limbi tînjia și să mîhniia pentru a bărbatului nedireaptă moarte. Și împăratul, întorcîndu-se de la locurile despre Chilichia, să ruga cei den cetate jidovi, urînd împreună și elinii viclesugul, cum că afară den socoteală Onia s-au omorît. Sufleteaște dară Antioh mîhnindu-se și întorcîndu-se spre milă și lăcrămînd, pentru a celuia ce s-au prestăvit înțelepciune și multă bună rînduială, Și așîțîndu-se cu mîniile, îndată lui Andronic îi luo haina cea mohorîță, și hainele rumpîndu-i-le, încungiu_rîndu-l pren toată cetatea, într-acelaș loc unde la Onia au păgînit, acolo pre pîngăritul cu ucidere l-au omorît, Domnul cea vreadnică lui certare dîndu-i. Și făcîndu-se multe furteșaguri de besearcă la cetate de cătră Lisimah, cu a lui Menelau știre, și dîndu-se veastea afară, s-au adunat mulțimea asupra lui Lisimah, multe dară vase de aur fiind cheltuite. Și rîdicîndu-se asupra-i gloatele și cu urgii fiind pline, înarmînd Lisimah ca vro 3000, început-au la mîni nedireapte, povățuind înainte oarecare tiran bătrîn de vîrstă, nimica mai pușin și la cuget. Și văzînd rîdicarea

lui Lisimah asupra-le, apucînd unii pietri, alții leamne groase și alții den cenușa ce era aproape, apucîndu-se amestecați, zvrîliia în cea ce era împrejurul lui Lisimah și spre
 42 cei ce să rîdicase asupra-le. Pentru care pricină, pre mulți dentr-înșii au rănit și pre unii i-au oborît și pre toți spre fugă i-au
 43 împins, și pre acesta fur de besereacă lîngă visterie l-au prins. Și pentru acestea stătu
 44 judecată cătră Menelau. Și nemerindu-se împăratul la Tir, la dînsul direptatea cuvintelor au făcut cei trei bărbați ce s-au trimis
 45 de cătră bătrînime. Și așa, prins fiind Menelau, au făgăduit bani mulți lui Potolomeu al lui Dorimenus, ca să îmblînzască
 46 pre împăratul. Pentru aceea, apucînd Potolomeu pre împăratul la un cerdac pen-
 47 tru odihna, l-au mutat Și pre cel de toată răutatea vinovat Menelau l-au slobozit
 48 de cătră ceale ce să pîrîia; iară celor ticăloși, cari zicea că macară și de la tătari s-ar fi slobozit nevinovați, acestora moarte
 49 le judecă. Degrabă dară, cea nedireaptă pagubă suferiră cei ce pentru cetate și noroa-
 50 de și sfintele vase au grăit înainte. Pentru care lucru și tiriî, scîrbindu-se de răutate, ceale cătră astrucarea lor, cu mare cuviință,
 au dat. Iară Menelau, pentru ale celor ce biruia lăcomii, era la cinste, adăogîndu-se spre răutate, mare viclean stînd cetățeanilor.

C A P V

1 **S**i pre vreamea aceasta, a doua călătore
 2 Antioh la Eghipte au călătorit. Și să întîmplă mai preste toată ce-
 3 tatea, în 40 de zile, a să vedea pren văzduh alergînd călăreți, podoabe
 4 de aur avînd, și cu sulițe în chip de stol înarmați, Și pîlcuri de cai rînduite, și
 5 lovitori făcîndu-se, și alergături de amîndoao părțile, și porniri de paveze, și mulți-
 6 me de chiloame, și zmulgeri de sabii, și lovitori de săgeți, și străluciri de podoabe de
 7 aur, și de toate fealiurile de înzăoturi. Pentru aceea, toți să ruga ca să să facă ară-
 8 tarea spre bine. Și făcîndu-se voroavă mincinoasă cum ș-au primenit Andioh viața,
 luînd Iason nu mai puțini de 1000, fără veaste asupra cetății au lovit și, cei de pre
 zidu împingîndu-se, și la cea de apoi luîndu-se cetatea, Menelau la marginea cetății
 au fugit; iară Iason făcea jungheri cetățeanilor lui fără de milă, nesocotînd cea de la ru-
 deniile lui bună norocire cea mai mare nenorocire a fi și pîrîndu-i că ale vrăjmașilor
 și nu ale celor de o limbă biruințe surpă. Și stăpînirea nu birui, iară săvîrșitul vicleniei
 rușine luînd, pribeag iarăș la Ammanitida s-au dus. Săvîrșitul dară realii
 amestecături au luat, închizîndu-se [de] că-

tră Areta, tiranul arapilor; den cetate în cetate fugînd, gonindu-se de cătră toți și urîndu-se ca un viclean al legii și scîrbît
 fiind ca un gîde moșiei lui și cetățeanilor și al cetățeanilor gîde, la Eghipte să lepădă.
 Și ca o țărînă de la moșie înstreinîndu-se, în streinătate au perit, cătră lachidemone-
 9 ani ducîndu-se ca, pentru conoștința, să afle acoperemînt. Și cel ce mulțime de
 10 neîngropați au lepădat, nejelit fu și de astrucare nici într-un chip, nici de părintescul
 mormînt avu parte. Și înțelegîndu-se la împăratul Pentru ceale ce s-au făcut,
 11 socoti că au viclenit Iudea; pentru aceea, purcegînd de la Eghipte, sălbătăcit la suflet,
 luă cetatea în pradă. Și porunci ostașilor să taie fără milă pre cei ce să nemeresc,
 12 și pre cei ce să suie în casă să-i junghe. Și să făcea de tineri și de bătrîni ucideri, și
 13 bărbaților și muierilor și feciorilor stingere, fecioarelor și pruncilor jungheri. Și 80000
 14 în trei zile să stricară, însă 40000 întru împărțeașele mînilor lor, și nu mai puțini de
 15 cei jungheați s-au vîndut. Și nu fiind destul cu acestea, au cutezat la cea decît tot
 16 pămîntul mai svîntă besereacă a întra, povățuitoriu avînd pre Menelau, pre cea care și
 legilor și moșiei vînzătoriu s-au făcut, Și, cu ceale pîngărite mîni, svintele vase luînd
 și ceale de alți împărați s-au pus spre creăștere și mărirea locului și cinste, cu
 17 pîngăritele mîni trăgîndu-le, le da. Și să semeția cu cugetul Antioh, nu socotînd că,
 pentru păcatele celor ce lăcuia cetatea, S-au urgisit puțin Stăpînitoriul, pentru aceea
 s-au făcut pre acel loc nebăgare de seamă. Iară să nu să fie întîmplat de mai nainte a
 18 fi cuprinși cu multe păcate, precum Iliodor, cela ce s-au fost trimis de cătră Selefcu
 împăratul spre socoteala visteriei, acesta, înainte năvîlînd, îndată să întoarse den
 19 dîrjie, bătîndu-se. Ce nu pentru loc limba, ce pentru limbă locul Domnul au ales.
 20 Pentru aceea și locul acesta, avînd parte de ale limbii reale nesilnicii ce s-au făcut, mai
 apoi de bune faceri au avut parte de Domnul; și cel ce s-au cuprins cu a Celui Atotțuitoriu
 21 urgie, iarăș la a Celui mare Stăpînitoriu împăcăciune cu toată mărirea s-au îndirep-
 tat. Deci Antioh, 1000 și opt sute de talanzi luînd de la bisearecă, degrabă la
 22 Antiohia să osăbi, gîndînd de mîndrie pămîntul să înoate și genunea mergătoare
 să o facă, pentru semeția inemii. Și au lăsat și ispravnicii a chinui neamul, însă în
 23 Ierusalim pre Filip, de neam frighian, iară chipul mai varvar avînd decît cela
 ce l-au pus, Și în Garizin pre Andronic, și cătră aceștea pre Menelau, carele
 mai rău decît ceialalți să rădica asupra

24 cetățeanilor. Și, vrăjmaș gînd avînd că-
tră jidovii cetățeani, și au trimis pre începă-
toriuil urîciunii, Apolonie, cu oaste 22000,
poruncind pre cei de vîrstă pre toți să-i
25 să-i vînză. Și acesta, viind la Ierusalim
și chip de pace fățarnicind, au așteptat pînă
la svînta zi a sîmbetei și, apucînd pre jidovi
fără de lucru fiind ei, celor de supt ascultarea
26 lui înarmare au poruncit. Și pre toți cei
ce au ieșit spre privală i-au împuns împreună
și, în cetate cu armele întrînd, destule mul-
27 țimi așternu. Iară Iuda Macaveul, al zeace-
lea cu sine făcîndu-se, și depărtîndu-se la
pustiui, ca fiarăle în munți trăia, împreună
cu cei ce era cu dînsul; și cu hrana cea de
buruieni petrecea, ca să nu aibă parte de
pîngăriciune.

CAP VI

1 i nu după multă vreme, au trimis
împăratul pre un bătrîn athineu să
îndeamne pre jidovi să să mute den
legile ceale părintești și cu ale lui
Dumnezău legi să nu petreacă,
2 Și să pîngărească și pre cea den Ierusalim
beseacă și să o numească a lui Dia Olimbiul,
și cea den Garizin, în ce chip era ceia ce
lăcuia locul, a Diii, iubitoriuil de oaspeț.
3 Și grea era gloatelor și cu greu săvîrșită is-
4 prăvnicia răutății. Pentru că besearca
de curvie și de beții să împluse de limbi,
desfătîndu-se cu sodomii, și svintele curți,
cu muieri împreunîndu-se, și încă cealea
5 ce nu să cădea înlăuntru aducînd, Iară
jîrtăvnicul de ceale necuviitoare, osebite de
6 cătră legi, să împluse, Și era nici a ținea
sîmbetele, nici părintești sărbători a păzi,
nici măcară jidov a să mărturisi că iaste,
7 Și să aducea cu amară nevoie, la cea după
lună a împăratului zi de naștere, spre jîrtvă,
și, făcîndu-se sărbătoarea Dionisilor, să siliia
jidovii, avînd iadere, să facă pompă lui Dio-
8 nisui, Și răspuns au ieșit la ceale de pren
vecini cetății elinești, Potolomeu pîind
aceastaș petreacere asupra jidovilor a face și
9 a jîrtvui, Iară pre ceia ce nu vor să să mute
spre ceale elinești, să-i junghe de tot, era
10 dară a vedea dosada ce să întîmplase. Pen-
tru că doao muieri s-au adus, obrăzuind eale
pre pruncii lor, și acestora, spînzurîndu-le
pre pruncii de țîțe și pren gloată purtîndu-le
11 Și alții, pre aproape alergînd la peșteri,
pre ascuns ca să sărbeaze ziua sîmbetei,
dîndu-se știre lui Filip, i-au ars, pentru
că cu sfială era a să ajutori, după mărirea
12 cei prea cinstite zile. Rog dară pre cei
ce vor ceti la această carte să nu se îndoi-
iască pentru primejdii, ce să socotească
muncile, nu spre pierzare, ce spre învăță-

tura neamului nostru a fi. Și a nu să lă- 13
sa în multă vreme cei răi credincioși, ce
îndată a cădea la certări, semn de mare face-
re de bine iaste, Pentru că nu ca și la 14
cealealalte limbi, îngăduiaște cu îndelungă
răbdare Stăpîntoriuul pînă vor veni ei cătră
plinirea păcatelor, decii să-i muncească, ce
asupra noastră așa au socotit a fi, ca nu, la
săvîrșitul păcatelor viind noi, apoi să izbîn-
dească asupra noastră. Pentru aceeaa 15
niciodinioară mila despre noi nu depărteaze
și certînd cu primejdii nu părăsească pre
nărodul Lui. Însă pînă încît vom pomeni, 16
aceastea să să zică. Și preste puțin să cade 17
să venim la poveaste. Eleazar, oarecare 18
om den cei de frunte cărturari, trecut fiind
cu vîrsta și la chipul obrazului prea frumos
fiind, căscîndu-se să siliia să mănînce carne
de porc. Iară el moartea cea cu bună 19
cinste mai vîrtos decît viața cu urîciune
prîimind, așa de bunăvoie la muncă să apro-
piia; Și scuihind, mai nainte în ce chip 20
să cădea să să apropie cei ce îngăduia a să
apăra, căroro nu să cade să mănînce, pen-
tru dragostea vieții. Iară cei ce era rînduiț 21
la cea fără de leage jîrtvă, pentru cea de
vechi ani a omului cunoștință, luîndu-l pre
el deosebi, îl ruga să aducă cărnurile carele
să cuvin lui, ceale ce era de el făcute, să
mănînce și să fățarească, ca cum are mînca
ceale ce de împăratul sînt rînduite, den
cărnurile cealea ale jîrtvei, Pentru ca, 22
făcînd aceasta, să să sloboază den moarte
și, pentru cel de mai nainte cătră ei priete-
șug, va afla milă. Și el, gînd bun luînd 23
și vreadnic fiind vîrstei și celor adînci bătrî-
neațe și celor cîștigate și luminate căruntea-
țe și cei den copilărie foarte bună creștere
și mai vîrtos cei sfinte și de Dumnezeu zidite
facere de leage, pre urmă au răspuns curînd
zicînd să-l petreacă la iad: „Pentru că nu 24
iaste vreadnic vîrstei noastre a fățarnici, ca
mulți den cei tineri, socotînd pre Eleazar,
cel de 90 de ani, să fie premenit spre strei-
nare de fealiu Și ei, pentru a mea fățarni- 25
cie și pentru cea puțină și scurtă viață, să
vor rătăci pren mine, și urîciune și pîngări-
ciune bătrîneățelor voi pune. Că, macară 26
că într-această vreme voi scăpa de la
cea de la oameni muncă, iară den mîinile
Atotțiiatoriului nici trăind, nici murind voi
scăpa. Pentru aceeaa vitejaște acum 27
premenind viața, bătrîneățelor vreadnic
mă voi arăta. Și celor tineri pildă vite- 28
jască lăsînd ca, cu nevoie și cu bărbăție,
prentu ceale cinstite și sfinte legi a muri“. Și,
atîta zicînd, spre muncă îndată au venit. Și 29
ceia ce-l aducea cătră ea, cea de mainte cu pu-
țină bună voie spre rea voie premenind, pen-
tru cuvintele care mai nainte au grăit, precum
ei socotia a fi, fără socoteală. Și vrînd de 30

rane să moară, suspinînd zise: „Domnului, Celuia ce are sînta înțeleagere, arătat iaste că, putînd a mă slobozi de moarte, greale durori sufăru, pre trup bătîndu-mă; iară spre suflet, cu dulceață, pentru a Lui frică
31 acesteia pătinescu“. Și acesta dară într-acesta chip muri, nu numai tinerilor, ce la mai mulți ai limbii a sa moarte pildă vitejei și pomenire bunătății lășînd.

CAP VII

1 **F**ntîmplatu-s-au și la 7 frați carii, cu maică-sa prinzîndu-să, să siliia de cătră împăratul să să atingă de ceale fără cuviință cărnuri de
2 să. Și unul dentru dînșii, făcîndu-să grăitoriu întîi, așa zise: „Ce vei să întrebi și să afli de la noi? Pentru că gata a muri sîntem,
3 decît a călca ceale părintești legi“. Și, plin de mînie făcîndu-să împăratul, porunci
4 tigăi și căldări a înfierbînta; Și acealea înfierbîntîndu-să, îndată pre cela ce s-au făcut dentru ei grăitoriu înainte porunci să-i taie limba și, belindu-l preprejur, să-i taie marginile trupului, ceialalți frați și muma
5 împreună vâzîndu. Și olog el cu totul făcîndu-să, porunci la foc să-l aducă viu și să-l prăjască. Și sfara tigăii preste cîțva ajungînd, unii pre alții să mîngîia, împreună cu maică-sa, vitejaște să moară, zicînd așa:
6 „Domnul Dumnezeu priveaște și cu adevărurile asupra noastră Să mîngîie, în ce chip Moisi, pren cîntarea cea ce mărturiseaște, în față au arătat, zicînd: ‘Și întru
7 robii Lui Să vă mîngîia‘“. Și săvîrșindu-se cel dentîi într-acesta chip, pre al doilea aducea cătră bătjocorire și, pialea capului cu părul belind, îl întreba: „Au mînca-vei mai nainte de ce a-ți căzni trupul, cîte un
8 mădulariu?“ Iară el, răspunzînd cu cel
9 părintescu glas, zise: „Ba“. Pentru aceea și acesta ș-au luat munca pre rînd, ca și cel dentîiu și, la cea de apoi răsufare fiind, zise: „Tu dară, ticăloase, dentru această viață pre noi ne slobozi, iară Împăratul lumii, murind noi pentru ale Lui legi, spre veacinică de iznoavă înviare a vieții, pre noi ne va învia“.
10 Și după acesta, al treilea să batjocoria și limba-i, cerșindu-să, degrabă înainte o întinse, și mînila cu bună îndrăznire le întinse,
11 și vitejaște zise: „De la ceriu aceastea le cîștig și pentru ale Lui legi nu bagu samă de aceastea, că de la El aceastea iarăș nădejduiesc să le iau“. Cît și sîngur împăratul și cei ce era cu el să îngrozia de al tinerelului suflet, că întru nemică durorile nu le punea. Și acesta săvîrșindu-se, pre al patrulea așjiderilea-l muncia, căznindu-l.
14 Și, fiind a să săvîrși, așa zise: „Bine e, cel

ce primeneaște ceale de cătră oameni, ceale de cătră Dumnezeu a aștepta nădejdi; iarăș să va învia de cătră El, pentru că ție înviarea spre viață nu va fi“. Și îndatăș pre
15 al cincelea aducîndu-l, îl muncia; și el, cătră el căutînd, zise: „Biruintă la oameni
16 avînd, putred fiind, ce ție voia faci; și nu ție să pară că neamul nostru de Dumnezeu va fi părăsit, Ce tu îngăduiaște și vezi
17 cea mărită a Lui tărie, că pre tine și sîmînța ta o va căzni“. Și după acesta, aduse
18 ră pre al șaselea; și vrînd să moară, zise: „Nu te înșela în deșert, noi și pentru noi aceastea le pătîmim, greșînd la Dumnezăul nostru, vreadnici și de mirare s-au făcut. Și tu
19 să nu gîndești că vei fi nevinovat, apucîndu-te a te învrăjbi cu Dumnezeu“. Și de pri
20 sosit maica lor fiind minunată și de pomenirea cea bună vreadnică, carea vâzînd perindu-i 7 fii în vreama de o zi, cu bun suflet îngăduia, pentru ceale de la Domnul nădejdi. Și pre fieștecarele dentru ei îl mîngîia cu
21 cel părintesc glas, plină fiind de vitejască gîndire și gîndul cel fămeiesc cu bărbătească mînie rădicîndu-l, zicînd cătră ei: „Nu
22 știu în ce chip v-aț arătat în pîntecele meu, nici eu duhul și viața voao v-am dăruiț și a fieștecăruia închipuire nu o am tocmit eu, Ce dară Cel al lumii Ziditoriu, Ce au zidit
23 nașterea omului și au aflat facere și tuturor duhul și viața voao iarăș va da, cu milă, în ce chip acum nu vă socotiț pre voi întru nemică pentru ale Lui legi“. Iară Antioh,
24 gîndind că să huleaște și fiind la bănuială de glasul cel ce ponosluia, încă cel mai tînăr fiind viu, nu numai pren cuvinte făcea mîngîierea, ce și pren jurămînturi încredința dempreună să-l îmbogățască și fericit să-l facă, schimbîndu-se dentru ceale părintești și priatin să aibă și la treabe să i să
25 încrează. Iară tinerelul nici într-un chip luînd aminte, chemînd împăratul pre maică-sa, o învăța ca tinerelului să să facă sveatnică spre mîntuire. Și multe el învățîndu-o,
26 priimi să domolească pre fiiu. Și plecîndu-se la el, amăgînd pre cel crud tiran, așa zise cu cel părintesc glas: „Fiiule, fie-ț milă de mine, ceaea ce în pîntece te-am purtat noao luni și ț-am dat țîță trei ani și te-am hrănit și te-am adus la vîrsta aceasta și te-am crescut purtîndu-te în brațe. Rogu-te, fiiule, căutînd la ceriu și la pămînt și ceale dentru eale toate vâzîndu-le, să cunoști că, de unde n-au fost, le-au făcut pre eale Dumnezeu, și pre neamul omenesc. Așa l-au făcut. Să nu te temi
27 de gîdea acesta, ce fraților vreadnic făcîndu-te, priimeaște moartea, pentru ca în mi-

30 Iă împreună cu frații tăi să te iau“. Și încă ea grăind, tinerelul zise: „Pre cine așteptați? Nu ascultu de porunca împăratului, ce de porunca legii ascult, ceaea ce s-au dat părinților noștri pren Moisi. Iară tu, de toată răutatea aflătoriu făcându-te spre jidovi, nu vei scăpa de mîinile lui Dumnezău; 31 Pentru că noi pentru ale noastre păcate 32 pățimim, Iară de iaste pentru certare și pedeapsă Domnul cel viu spre noi, puțin S-au urgisit, și iară Să va împăca cu ai Săi 33 robi; Și tu, o, necurate și decît toți oamenii mai pîngărite, nu te semeți în deșărt, zburdîndu-te pre nearătate nădejdi, preste 34 ceale cerești slugi rădicîndu mîina, Că încă n-ai scăpat de judecata Atotțiitorului, Celui de asupra văzătoriu Dumnezeu. 35 Pentru că acum frații miei, puțină dureare suferind, căzut-au întru a lui Dumnezău făgăduință a veacinicii vieți; și tu, cu a lui Dumnezău judecată pre drept, ceale de 36 lîngă cinstea mîindriei vei suferi. Iară eu, în ce chip frații și trupul și sufletul dau înainte, pentru ceale părintești legi, rugînd pre Dumnezău curînd blînd limbii să Să facă și pre tine cu cercetări și bătaii să te scoată de mărturie, pentru că sîngur Acesta 37 iaste Dumnezău, Iară întru mine și întru frații miei să stea a Totțiitorului urgie, cea preste tot neamul nostru pre dreptate 38 adusă. Și mînios făcîndu-se împăratul, acestuia decît celorlalți mai rău i-au făcut, amar suferind pentru batjocurie. Și acesta 39 dară curat viața ș-au premenit, întru tot pre Domnul nădejduind. Și pe urma fiilor, 40 maica lor s-au săvîrșit. Deci aceastea, pentru jîrtvă și pentru ceale preste măsură 41 cazne, pre atîta să să dovedească.

CAP VIII

1 **I**ară Iuda Macaveul și cei dempreună cu el, întrînd pre ascuns pre la sate, îș chema pre rudeniile; și pre cei ce au fost rămaș în leagea jidovească luîndu-i lîngă ei, au strîns 2 ca vro șase mii. Și să ruga Domnului să caute spre cel de toți supus nărod și să Să milostivească și să nu Se îndure de besearca ceaea care de păgîni oameni s-au spurcat, 3 Și să miluiască și pre cea de tot stricată cetate și care întocma cu pămîntul va să să facă, și sîngiurile ceale ce tot strigă 4 cătră El să să asculte. Și să-Ș aducă aminte de pierzarea cea fără de leage a celor fără de păcate prunci, și pentru hulele cealea ce s-au făcut la numele 5 Lui, și să urască răutatea. Și făcîndu-se întru adunare, Maccaveu nerăbdătoriu limbilor să făcea, urgia Domnului spre 6 milă înturnîndu-se. Și cetăți și sate,

fără nădeajde viind, le ardea; și locurile ceale cu prilejuri apucîndu-le, nu pre puțin den nepriateni biruia, înfrîngîndu-i. Și 7 mai vîrtos noștile spre viclesuguri ca aceastea ajutoare le lua; și voroavă oarecarea a bunei vitejiei lui să răvârșa petutindenea. Și văzînd Filip că, cîte puțin, vine omul 8 spre procopsală și mai adease spre norocire ieșînd înainte, cătră Ptolomeu, voivodul Gropiloasei Siriei și al Finichiii, au scris să ajutorească la lucrurile împăratului. Și el 9 îndată alegînd pre Nicanor al lui Patroclu, care era den cei de frunte priateni, l-au trimis, supuind de toate fealurile de limbi, nu mai puțin decît 20000, să rîdice tot neamul jidovesc. Și însoți lui și pre Gorghia sărdariul și întru ale războiului trebi ispită avînd. Și făgădui Nicanor, birul împăratului la 10 rîmleani fiind talanzi 2000, dentru a jidovilor robime să-l plinească. Și îndată la 11 ceale de pre lîngă mare cetăți au trimis să-i cheame spre cumpărarea de robi jidovi, făgăduind 90 de trupuri să dea la un talant, neașteptînd certarea cea ce era să urmeaze asupra lui de la Totțiitoriu. Iară Iudii 12 să făcu știre pentru a lui Nicanor venire. Și vestind el celor ce era împreună cu el de 13 venirea taberii, cei ce era fricoși și nu credea judecata lui Dumnezău fugiia și ieșiia den locurile lor. Iară alții, ce le rămăsease, 14 toate le vindea și împreună pre Domnul ruga să mîntuiască pre cei vînduți de cel rău credincios Nicanor, mai nainte de a se împreuna. Și de nu pentru ei, iară pentru 15 ceale cătră părinții lor făgăduințe și pentru cea de asupra lor chemarea celui cinstit și prea cuvios numelui Lui. Și adunînd 16 Maccaveu pre cei ce era cu el, fiind la număr 6000, îi ruga să nu se îngrozască de cătră nepriateni, nici a să teame de cea ce cu strîmbătate vine asupra lor a limbilor multă mulțime, ce să să nevoiască cu vitejie, înainte ochilor luînd cea fără de leage făcută de dînșii ocară la sfîntul loc Și a cei a 17 batjocoritei cetăți caznă și încă a cei de la stremoși politii surpare. Deci ei ziseră că: 18 „Aceia și armelor nădejduiesc și îndrăznirilor, iară noi pre Atotțiitoriu Dumnezău, Cel ce poate și pre cei ce vin asupra noastră și pre toată lumea întru clipeală să surpe, nădejduim“. Și cătră aceastea, arătînd lor 19 și ceale de la strămoși ce s-au făcut ajutoriri, și cea de pre vreamea lui Sinahirim, a celor 185000 cum au perit, Și cea den 20 Vavilon, cătră franțozi, rînduială ce s-au făcut, cum toți au venit la treabă 8000, cu 4000 de machidoneani, și machidoneanii, lipsîndu-se numai ceale 8000, pre ceale 120000 au pierdut, pentru cel ce li s-au făcut lor den ceriu ajutoriu, și folos

21 mult au luat, Pre carii acestea cu bună
 îndrăznire pre ei puindu-i și gata pentru
 leage și pentru moșie a muri, în patru părți
 22 oastea au făcut, Rînduind și pre frații
 lui înainte-povățuitori, den marginea șireagu-
 lui, pre Simon și pre Iosif și pre Ionathan,
 23 supuind supt fieștecarele cite 1500. Și
 încă și pre Eleazar, să cetească sfinta carte
 și, dînd hasnă a ajutoriului lui Dumnezeu,
 celui dentiiu stol el înainte-povățuind,
 24 lovit-u-s-au cu Nicanor. Și făcîndu-se lor
 ajutoriul Atotțiitorului, au jungheat den
 vrăjmași mai mulți decît 9000, iară cea mai
 multă parte a oștii lui Nicanor o au făcut
 răniț și de mădulare ologi, și pre toți a fu-
 25 gi i-au silit. Iară banii celor ce spre cumpă-
 rarea lor au venit i-au luat și, gonindu-i pre
 ei împreună cîțva, conteniră, de vreame
 26 oprindu-se, Pentru că era ziua cea mai
 nainte de sîmbătă, pentru care pricină n-au
 27 îndelungat cu mînia gonindu-i pre ei. Și
 armele luînd de la ei și dezbrăcînd prăzile
 vrăjmașilor, fură șazători sîmbătă pre loc,
 mult binecuvîntînd și mărturisindu-se Dom-
 28 nului, Celui ce i-au mîntuit în ziua aceasta,
 începătură de milă rînduind lor. Iară
 după sîmbătă, celor căzniți și văduvelor și
 săracilor împărțindu-le den prăzi, cealealalte
 29 ei și copiii au împărțit. Și acestea făcîndu-
 le și de obște rugă făcînd, pre Cel milostiv
 Domn ruga desăvîrșit să Să împace cu ai Lui
 30 robi. Și pre cei ce era cu Timotheu și cu
 Vacchid lovindu-i, mai mult decît 20000
 dentr-înșii au ucis și de țării înalte foarte
 bine biruitori s-au făcut și pleanuri prea
 multe au împărțit, tocma pre ei părtași fă-
 31 cîndu-se cu cei căzniți, și săraci, și văduve,
 și încă și cu cei bătrîni. Și adunînd armele
 de la ei, cu socoteală toate le-au pus impreu-
 nă, la locurile ceale de treabă, iară cealea-
 32 lalte den prăzi le-au adus la Ierusalim. Și
 pre Filarhin, cel ce era cu Timotheu, l-au
 omorît, foarte om spurcat fiind și multe
 33 scîrbe făcînd jidovilor. Și biruințe aducînd
 la moșie, pre Calisten, cel ce au ars sfintele
 porți, l-au aprins întru o cășcioară, fiind fu-
 git, și cea vreadnică a realei credințe au luat
 34 plată. Iară cel de trei ori dosădit Nica-
 nor, cel ce pre cei 1000 de neguțători spre
 35 vînzarea jidovilor au adus, Smerindu-se de
 ceia ce după el să gîndia că sînt mai mici, cu
 al Domnului ajutoriu cea de mărire lepădînd
 haină, pren mare, ca un fugariu, pustiiu pre
 sine făcînd, au venit la Antiohia, foarte viind
 la nenorocire, pentru a oștii stricăciune.
 36 Și cel ce au prîmit ca să întărească bir rîm-
 leanilor den robimea irusalimleanilor au mărtu-
 risit pre jidovi a avea pre Dumnezeu război-
 nic, și pentru aceea sînt jidovii nerăniț, căci

urma ei legile ceale rînduite de El mai nainte.

CAP IX

1 i pre vreamea aceea să întîmplase
 Antioh întors fără cinste de la
 2 locurile ceale despre Persida, Pen-
 tru că au intrat la ceaea ce să chea-
 mă Persopolis și s-au apucat a jefui
 besearca și a opri cetatea, pentru aceea
 dară gloatele, pornindu-se spre ajutoriul
 armelor, să înturnară, și să întîmplă înfrîn-
 gîndu-se Antioh de cătră cei de loc, rușinată
 3 i să făcu întorcerea. Și fiind el spre Ec-
 vatana, au înțeles ceale ce s-au întîmplat
 lui Nicanor și celor ce au fost cu Timothei.
 Și înălțîndu-se cu mînie, gîndia și răutatea
 4 celor ce l-au gonit pre el la jidovi să o razime;
 pentru aceea porunci carîtașului să mie
 neîncetat, să săvîrșască călătoria, cea den
 ceriu judecată fiind împreună cu dînsul,
 pentru că așa cu mîndrie zise: „Movilă de
 jidovi voi face Ierusalimul sosînd acolo“.
 5 Iară Atotțiitorul, Domnul Dumnezeu al lui
 Israil, l-au lovit pre el cu nevindecată și
 nevăzută rană și așa, el săvîrșind cuvîntul,
 apucatu-l-au pre el nesuferită dureare la
 ficaiți și amară munci celor denlăuntru lui,
 6 Foarte cu direptate, pre cel ce cu multe
 și cu îngrozite primejdii ai altora ficaiți
 au căznit, și el nici într-un chip de semeție
 să ostoia. Și încă și de mîndrie era plin,
 7 foc suflînd cu mîniile asupra jidovilor și
 poruncind să grăbască cu meargerea, așa
 să întîmplă de au și căzut el den car, mer-
 gînd tare; și cu rea cădere căzînd, toate
 8 mădularele trupului s-au strămutat. Și
 cel ce atuncea i să părea la valurile mării
 a porunci, de mîndria cea ce avea, peste
 hirea omenească, și cu cumpăna lărgimile
 munților gîndind înălțiri să le puie, pre pămînt
 fiind, întru o năsilie să ducea, a lui
 Dumnezeu puteare arătată cătră toți fă-
 9 cîndu-o, Cît și den trupul acestui păgîn
 viermii herbea și, trăind cu chinuri și cu
 dureri, cămurile lui cădea și de putoarea lui
 toată tabăra s-au fost îngreund cu putoarea.
 10 Și pre cel ce cu puțin mai nainte i să părea
 a să atinge de ceale cerești steale, a-l aduce
 nimeni nu putea, pentru a putorii nesuferi-
 11 tă greutate. Aicea dară au început cea
 multă a mîndriei a să potoli, zdrobit fiind,
 și spre cunoștință a veni, cu bătaia cea dum-
 nezăiască premenit, adăogîndu-să cu durerile.
 12 Și nici putorii lui putînd să suferă, acestea
 zise: „Dirept iaste a să supune lui Dumne-
 zău, și nu, pămîntean fiind, tocma cu Dum-
 13 nezeu a gîndi cu mîndrie“. Și să ruga pîngă-
 ritul cătră Stăpînul, Cea ce nu va mai milui
 pre el, așa zicînd: Sfîntă aceea ceata,
 14 carea, sîrguind, mergea întocma cu pămîntul
 să o facă, și movilă de oameni, Să o zideas- 15

că, slobodă să o facă, și pre jidovi, pre carii au fost socotit nici de îngropare a-i învrednici, ce mâncați de pasări, împreună cu pruncii, să-i leapede la hiară; pre toți aceștea întocma cu athineii să-i facă; Și pre cea ce mai nainte au prădat sfântă besearică, cu prea bune dani să o împodobască, și sfintele vase cu multe părți toate să le dea, și ceale ce să cuvîn cătră jirtve porunci, dentru ale lui venituri să le dea; Și spre aceastea, și jidov să fie, și tot locul ce e lăcuit de oameni să meargă, mărturisind a lui Dumnezău tărie. Și nici într-un chip încetînd durorile, pentru că venise asupra lui cea direaptă a lui Dumnezău judecată, și de ceale despre el nenădejuindu-să, scris-au cătră jidovi iscălită carte, iscălit cu chip de rugăciune, carea cuprindea așa: „Celor buni jidovi cetățeanilor, multu a să bucura și a fi sănătoș și bine a face—împăratul și voivodul Antioh. De sînteți sănătoși și fiii voștri și ale voastre după voie vă sînt voao, rogu-mă dară lui Dumnezău cel prea mare har, la ceriu nădeajde avînd. Și eu, boleac zăcînd, de a voastră cinste și bună gîndire mi-aș fi adus aminte cu dragoste. Întorcîndu-mă de la locurile ceale despre Persida și căzînd în boală grea, de folos socotiiu a grijii pentru cea de obște a tuturor întemeiare. Nu nenădejuindu-mă de ceale ce-m sînt asupra, ce avînd multă nădeajde a scăpa de boală Și văzînd că încă și tată-mieu, pre vremile carele au oștit la locurile ceale de sus, au arătat pre cel ce va fi în urma lui Ca, de să va întîmpla ceva fără de nădeajde sau de să va vesti ceva cu greu, știindu cei de pren țară la carele sînt lăsate lucrurile, să nu să turbure; Și cătră aceastea, socotind pre cei de aproape putearnici și vecini împărăției vremile așteptînd, adăstînd să vază ce s-are întîmpla, pus-am pre fiul meu, Antioh, împărat, pre carele de multe ori, îmblînd pre domniile ceale de sus, la mai mulți dentru voi îl adevăram și-l întăriam; și am scris cătră el ceale de mai jos scrise. Rogu dară pre voi și poftesc, aducîndu-vă aminte de facerile de bine de obște și de osăbi, fieștecarele să păzască cea ce iaste bunăvoință la mine și la feciorul meu. Pentru că adevérit sînt că el, cu blîndeate și cu iubire de oameni, urmînd la voia mea, să petreacă cu voi“. Deci acel ucigătoriu de oameni și hulitoriu, ceale ce era mai reale pătimind, precum altora el au făcut pren străinătate, în munți, cu prea jalnică moarte iș săvîrși viața. Și aducea trupul Filip, soția lui, carele și temîndu-se de fiul lui, Antioh, către Ptolomeu Filomitor, la Eghipet, s-au dus.

CAP X

ară Maccaveu și cei dempreună cu el, Domnul aducînd înaintea pre ei, besearica au luat și cetatea. Iară cealea de pren tîrg cuptoare, ce era făcute de cei striini de fealiu, încă și capiștile, le-au surpat. Și besearica curățîndu-o, alt jirtăvnic au făcut și, înfierbîntînd pietri și foc dentru eale luînd, au adus jirtvă după al doilea an și încă și 6 luni, și tămîie și luminători și a pîimilor puneri-înainte au făcut. Și aceastea făcînd, rugatu-s-au Domnului, căzînd pre pîntece, să nu mai cază ca la aceastea răutăți, ce, de vor și greși vreodinioară, de cătră El cu blîndeate să să cearte, și nu la ceale hulitoare și varvari limbi să să dea. Și în care zi s-au pîngărit besearica de cei striini de fealiu, într-aceaea zi și curățenia besearicii a fi s-au întîmplat, în 25 ale lunii aceștia, care iaste haselef; Și cu veselie au ținut zile 8, în chip de colibi, aducîndu-ș aminte că mai nainte cu puțină vreme, făcînd sărbătoare colibilor în munți și în peșteri, ca hiarăle era pascîndu-se. Pentru aceaea stîlpări și ramuri frumoase, încă și finici avînd, laude da Celui ce bine au sporit, să să curățască locul Lui. Și au poruncit cu poruncă de obște și cu răspuns la toată limba jidovească den an în an să ție zilele aceastea. Și ceale ale săvîrșirii lui Antioh, celui ce s-au numit Epifanu, așa au fost. Iară acum ceale de Efpator Antioh, și fiu celui necredincios fiind, să arătăm, scurtînd aceastea ce cuprînd răutățile războaielor. Pentru că el, luînd împărăția, au pus diregătoriu preste lucruri pre oarecarele Lisia, și a Gropiloasei Siriei și Finichiii voivod dentiiu mai mare. Pentru că Ptolomeu, cel ce să chema Macron, socotind a păzi dreptatea la jidovi, pentru cea ce s-au făcut la ei strîmbătate, ispitia ceale cătră ei cu pace a le petreace. Pentru aceaea, pîrîndu-se de priatini cătră Efpator și auzind de toate părțile că iaste vînzătoriu, pentru căci au părăsit Chiprul, care să încrezuse de Filomitoriu, și cătră Antioh Epifan s-au dus, nici blagorodnică avînd biruința, de voie rea, otrăvindu-se pre sine, părăsi viața. Și Gorghia, făcîndu-se voivod locurilor, hrăniua striini și dupretutindine împotriva jidovilor hrăniua războiu. Și împreună cu acesta și idumeii, biruitori de cetăți tari fiind, certa pre jidovi și, pre cei ce au fugit de la Ierusalim luîndu-i cătră ei, a hrăni războiu să apuca. Iară cei ce era cu Maccaveu, făcînd rugă și rugînd pre Dumnezău ca să le fie lor ajutoriu,

17 spre cetățile idumeilor s-au pornit, La
carele și lovind cu bună vitejie, biruitori 35
să făcură locurilor și spre toți ceia ce să
bătea de pre zid izbîndiră; și pre cei ce să
nemerii, pre toți îi junghea, și uciseră nu
18 mai puțini decît 20000. Și fugind unii, 36
nu mai puțini decît 9000, la doao turnuri
foarte cu tărie bună și toate ceale de-nchi-
19 soare avînd, Maccaveu, la locuri ce era 37
de treabă lăsînd pre Simon și pre Iosif și
încă pre Zaccheu și pre cîțva care era împre-
ună cu el spre a acestora încunjurare, el s-au
20 despărțit. Iară cei ce era cu Simon, iu-
bind argintul, de oarecarii den cei den
turnuri s-au amăgit cu bani și, 70000 de
drahme de argint luînd, au lăsat pre oareca-
21 rii de au scăpat. Și vestindu-se lui Macca-
veu pentru lucrul ce s-au făcut, adunînd
pre povățuitorii nărodului, i-au hulit,
că pentru argint au vîndut pre fraț, slobozînd
22 pre nepriatini asupra lor. Pre aceștea
dară, vînzători fiind, i-au omorît și îndată
23 pre ceale doao turnuri au luat. Și cu
armele toate în mîni sporindu-se, pierdu,
înt-amîndoao tăriile, mai mulți de 20000.
24 Iară Timotheu, cel ce mai înainte s-au biruit
de jidovi, adunînd streine puteri prea multe
și adunînd nu puțină călărime care au fost
a Asiei, veni ca să ia pre Iudea cu robie.
25 Iară cei ce era cu Macaveu, apropiindu-se
el, cătră ruga lui Dumnezău s-au întorsu;
26 Cu pămînt capetele presărînd și mijlocile
cu saci încingîndu-le, pre cea denaintea
jîrtăvnicului vatră căzînd, să ruga, blînd să
le fie lor, să să învrăjbască cu vrăjmașii
lor și să stea împotrivă celor ce să pun
27 împotrivă, precum legea dovedeaște. Și
întorcîndu-se de la rugă, luînd armele, ieșiră
den cetate mult înainte; și apropiindu-se
28 de vrăjmaș, de eluș era. Și, în răsărita
soarelui, să loviră amîndoao părțile, ceștea
chizășuită avînd buna norocire și biruința
cu bunătate, cea spre Domnul scăpare, iară
ceia povățuitori ostenealelor rînduise mînia.
29 Și făcîndu-se tare războiu, arătară-să vrăj-
mașilor de la ceriu 5 bărbaț străluciț, pre
30 cai cu frîne de aur. Și povățuind pre
jidovi cei doi și pre Macaveu în mijloc
lundu-l și acoperindu-l cu armele lor,
nerănit îl păziia, iară la vrăjmași săgetături
și trăsnete arunca. Pentru aceea, turbu-
rîndu-se cu nevedeare, de tot să tăia, fiind
31 plini de gîlceavă. Și să junghiară 20000
32 și 500, și călăreți 600. Și sîngur Timo-
theu au fugit la Gazara, ce să chema tărie,
foarte bună palancă, căpitănind acolo He-
33 reu. Iară cei ce era cu Macaveu cu bucurie
34 au șezut prejur palancă 4 zile. Iară cei den-
lăuntru, întru tăria locului nădejduind,

foarte mult blestema și cuvinte necuvioase
răspundea. Și luminînd a cincea zi, voi- 35
nicii cei ce era a lui Macaveu, ațîțîndu-se cu
mîniile pentru blesteame, lovind la zid bār-
băteaste și cu sălbatecă mînie, pre cel ce să
nemerii îl tăia. Și alții așijderea, suindu- 36
se cu nevointă cătră cei denlăuntru, aprin-
dea turnurile și, focuri aprinzînd, vii pre
cei blăstemători ardea de tot. Și ceialalți 37
porțile tăia și, priimind înlăuntru și ceaea-
laltă rînduială, luară cetatea și pre Timotheu
ascuns într-o groapă l-au junghiat și pre al
acestui frate, Hereu, și pre Apolofani.
38 Și aceastea făcînd, cu laudă și mărturisiri
binecuvînta pre Domnul, Cel ce mult bine
face lui Israil și biruința lor le da.

CAP XI

i după puțină vreme, Lisia, vezi- 1
rul împăratului și rudenie și isprav-
nic preste trebi fiind, foarte îi era
cu greu de aceasta ce s-au făcut.
2 Adunînd aproape de 80000 și călă-
rimea toată, au venit asupra jidovilor, gîndind
3 cetatea lăcaș elenilor să o facă Și besea-
reca cu bani vîndută, precum sînt cealealalte
ale limbilor capiști, și vîndută vlădicia pre
4 an să o facă; Nici într-un chip gîndind
a lui Dumnezău tărie, ce semețîndu-se cu
5 zecile de mii ai pedestrimei și cu miile călă-
reților și cu piliu cei 80. Întrînd la Iudea
și apropiindu-se la Vethsura, fiind într-un
6 loc tare, și de Ierusalim în laturi fiind ca de
5 stadii, pre aceasta o bătea. Și deaca
7 înțeleasăra cei ce era cu Maccaveu că bate
el pălăncile, cu plîngere și cu lacrimi să
8 ruga, împreună cu gloatele, la Domnul, bun
înger să trimiță, cătră mîntuirea lui Israil.
9 Și el întîiu, Maccaveul, luînd armele, au în-
demnat pre ceialalți împreună cu el să stea
la primejdii, să ajute fraților lor. Și îm-
preună cu osîrdie au pornit; și acolo și că-
10 tră Ierusalim fiind ei, să arătă povățuindu-i
pre ei un călăreț cu haină albă, toate armele
de aur clătînd. Și împreună toți au bine-
11 cuvîntat pre Cel milostiv Dumnezău și să
întăriră cu inima nu numai oamenii, ce și
12 tocma fiarăle ceale sălbatece, fiind gata și
ziduri de her a răni, Să apropia cu toc-
13 meale, pre Cel den ceriu ajutoriu avînd, milu-
înd pre ei Domnul, Și, ca leii lovind în
14 vrăjmași, așternură den ei 11000 și călăreț
1000 și 600. Și pre toți i-au pornit a fugi
și mai mulți dentr-înșii răniț goli au scăpat
și sîngur Lisia, grozav fugînd, au scăpat.
13 Și nu fără minte fiind, spre sine socotînd
14 scădearea cea ce i s-au făcut lui și soco-
tînd nebiruți a fi jidovii, Cel ce toate
poate Dumnezău ajutorînd lor, Trimi-
țînd îi siliia să să tocmască spre toate

direptățile și cum că pre împăratul va pleca a-l îndemna priatin lor să să facă. Și priimi Maccaveu de toate carele Lisia să ruga, cea de folos grijind; pentru că, cîte au dat Macaveu Lisiei pren scrisori pentru jidovi, au iertat împăratul. Că era ceale scrise ale jidovilor cărți de la Lisia cuprinzînd într-acesta chip: „Lisia—mulțimei jidovilor, să să bucure! Ioan și Avesalom, carii s-au trimis de cătră voi, dînd cartea cea iscălită cu răspuns, să ruga pentru ceale ce pren ei sînt arătate. Deci, cîte trebuia împăratului a să arăta, am arătat, și ceale ce era de întimplare le-au iertat. Deci, de veți păzi cea de la lucruri bună cugetare, și de acum înainte mă voiu ispiti pricină voao de bunătați a mă face. Și pentru aceastea am poruncit și acestora pre amăruntul și celor de la mine să vorovască cu voi. Fiți sănătoși. În anul 148, la a lui dioscoringhie, 24“. Iară a împăratului carte cuprindea într-acesta chip: „Împăratul Antioh—fratelui Lisiei, să să bucure! Părintele nostru la dumnezăi pristăvindu-se, vrînd ca să fie cei ce sînt întru împărăție neturburați întru a lor purtare de grijă, Auzînd pre jidovi că nu priimesc a tătînemiu spre ceale elinești primenire, ce a lor petreacere alegînd, pentru aceaea rugîndu-se să să iarte lor ceale ce sînt de leagea lor, Vrînd dară și această limbă fără de glîceavă a fi, aleagem și besearca lor să să isprăvască și să petreacă după ale strămoșilor lor obicei. Bine dară vei face trimițînd cătră ei și dîndu-le direapte, pentru ca, știind a noastră voie, veaseli să fie și cu dragoste să vor afla cătră a lor ajutoriu“. Iară cătră limbă cartea împăratului într-acesta chip era: „Împăratul Antioh—bătrînimei jidovilor și celorlalți jidovi, să să bucure! De sînteți sănătoși, fie în ce chip am vrea, și noi sîntem sănătoși. Arătat-au noao Menelau că ați vrea să vă pogoriți voi, să fiți la ale voastre. Deci, celor ce vor merge pînă la 30 ale lunii lui xanthic, fi-va direaptă cu volnicie, Să petreacă jidovii cu ale lor cheltuiale și legi ca și mai nainte și nimeni dentru dînșii nici într-un chip să va dodei pentru ceale greșite. Trimis-am și pre Menelau, să vă mîngîie pre voi. Sănătoși fiți. Anul 148, ale lunii lui xanthic, 15“. Trimis-au și rîmleanii cătră dînșii carte, scriind așa: „Cointu Memmiu, Tit Maneu, bătrîinii rîmleanilor—norodului jidovilor, să să bucure! Pentru ceale ce Lisia, ruda împăratului, au iertat voao, și noi împreună bine ne vom. Și ceale ce au ales să să aducă la împăratul, tremiteți pre cineva îndată, socotind pentru aceastea, pentru ca să punem cum să cuvine voao,

pentru că noi ne apropiem cătră Antiohia. Drept aceaea, grăbiți și trimiteți pre oarecarii, pentru ca și noi să conoaștem de cînd sînteți. Sănătoși fiți. Anul 148, ale lui xanthic, 15“.

CAP XII

ăcîndu-se și legăturile aceastea, Lisia s-au dus cătră împăratul, iară jidovii spre lucrarea pămîntului să afla. Iară cei depre alocurea voivozi, Timotheu și Apolonie al lui Gheneu și încă Ieronim și Dimofon și cătră aceștea Nicanor, mai marele chiprianilor, nu-i lăsa pre ei să să așaze bine și a avea liniște. Și iopianii atîta au săvîrșit cea rea credință, rugînd pre jidovii ceia ce lăcuia împreună cu ei să între în vasele ceale ce era grijite de ei împreună cu muierile-ș și cu feciorii, că nici o pizmă nu iaste cătră dînșii. Iară după cel de obște răspuns al cetății, și ei priimiră, vrînd ca să fie împăcați și nici o bănuială nu avea; și vîslindu-i pre ei, îi afundară, fiind nu mai puțini decît 200. Și înțelegînd Iuda răutatea ce s-au făcut la cei de o limbă, poruncind oamenilor celor ce era cu el Și chemînd pre Cel drept judecătoriu Dumnezău, au mers spre pîngăriții ucigători de frați și limanul noaptea l-au ars și vasele le-au ars și pre cei ce fugise acolo i-au junghiat. Și orașul închizîndu-se, să întoarse și iarăș să mai vie și toată politia iopianilor cu totul să o dezrădăcineaze. Și înțelegînd și de cei den Iamlia că vrea să facă într-acestaș chip celor ce lîngă ei lăcuia jidovi, Și la iamniteani, noaptea lovînd, au aprinsu vadul cu armata, cît s-au fost vîzînd zările luminii la Ierusalim, fiind doao sute și patruzei de stadii. Și de acolo trăgîndu-să, stadii 9 făcînd călătorie asupra lui Timotheu, lovîră-l arapi pre el, nu mai puțini decît 5000, și călăreți 500. Și făcîndu-se războiu tare și cei ce era cu Iuda, pentru cel de la Dumnezău ajutoriu sporindu-să și împutîndu-să lăiașii arapi, să ruga să le dea Iuda lor direapte, făgăduindu-să și dobitoace să dea și întru cealealalte să le folosască lor. Și Iuda, socotind cu adevărat întru multe pre ei de folos, îngădui pace să facă cătră ei și, luînd direapte, la corturile lor s-au osăbit. Și au lovit și la oarecare cetate, cu pod tare, și cu ziduri îngrădită, și cu de toate amestecăturile de limbi lăcuindu-să, și numele ei—Caspî. Și de cei denlăuntru, nădejduindu-să pre a zidurilor tărie și cu punerea bucatelor, mai cu nalsusul făcea celor ce era ai Iudii, suduind și încă blăstămînd și grăind ceale ce nu să cuvîn. Iară cei ce era cu Iuda, chemînd pre Marele Putearnic al lu-

mii, pre Cela ce fără de berbeci și unele de meștersuguri au surpat Ierehonul pre vremile lui Isus, loviră ca în chip de fiară la zidu. Și luînd cetatea cu a lui Dumnezeu voie, nepovestite jungheri au făcut, cît iazurul ce era aproape, fiind de doi stadii de lat, plinu de curgerea singelui să vedea. Și de acolo trăgîndu-se stadii 750, au sosit la Șanțu, cătră ceia ce să zic tuvini jidovi. Și însă pre Timotheu la aceale locuri nu l-au apucat, și fără nice o ispravă de la locurile acealea întorcîndu-să, și lăsînd strajă la oarecare loc și foarte tare. Dositheu și Sosipatru, cei den căpeteniile ce era cu Macaveu, mergînd, au pierdut pre cei lăsați de Timotheu pren cule, mai mulți de 10000 de bărbați. Și Maccaveu, rînduindu-și oastea lui cu șireaguri, i-au pus pre ei preste polcuri și asupra lui Timotheu s-au pornit, care, avînd lîngă dînsul 120000 de pedestri și călăreți 1500, Și înțelegînd de venirea Iudii, au trimis Timotheu muierile și copiii și ceaalaltă zbirștină la locul ce să chema Carnion, pentru că era rău de-ncungiurat și rău de apropiat locul, pentru a tuturor locurilor strîmtoare. Și arătîndu-să stolul Iudii întîiu și făcîndu-să frică asupra vrăjmașilor și făcîndu-să teamere asupra lor de arătarea Celuia ce toate le vede, spre fugă să porniră, care cum putea, cît, de multe ori, dentru ei s-au fost vătămînd și în ascuțiturile sabiilor lor s-au fost împungînd. Și făcea goana mai tare Iuda, împungînd pre cei păgîni și strică ca vro 30000 de bărbați. Și acesta Timotheu, căzînd la cei despre partea lui Dositheu și Sosipatru, să ruga cu multă vrăjitorie să-l lase întregu pre el, pentru că mai multora părinți, unora și frați, avea den jidovi și aceștea să va întimpla de să vor uita, de va peri el. Și încrezîndu-i pre ei, pren a mai multora poruncă îl slobozîră pre el, pentru a fraților mîntuire, ca să-i așaze nevătămăți. Și ieșînd Macaveul asupra Carnului și Atargationului, au junheat 25000 de trupuri. Și după a acestora înfrîngere și pierzare, au oștit Iuda și asupra Efronului, cetatea cea tare, întru carea lăcuia Lisia și de toate fealiurile de mulțime; și voinici bărbați, stînd înaintea zidurilor, să bătea cu bună vitejie. Acolo puneri de arme și de săgeți multe era. Și chemînd pre Cel puternic, Care cu tărie zdrobeaște putearea vrăjmașilor, au luat cetatea supt mînilor și au așternut den cei denlăuntru ca vro 25000. Și purcegîndu de acolo, s-au pornit asupra cetății schithilor, depărtată fiind de la Ierusalim stadii 600. Și mărturisînd ceia ce lăcuia acolo jidovi dragostea carea cătră ei schithopoliteanii avea și cum că întru ale nenorocului vremi blînd întîmpinare le făcea, mulțimindu-le lor [Iuda] Și iarăș rugîndu-i ca și de cei înainte cătră norod cu bunăvoie a fi, au venit la Ierusalim, fiind sărbătoarea supt mîna lor aproape. Iară după Rusalii s-au pornit cătră Gorghia, voivodul Idumeii. Și ieși cu 3000 de pedestrime și cu patru sute de călăreți Și, bătîndu-se, să întimplă de au căzut puțini dentru iudei. Iară Dositheu, oarecarele de ai lui Vachinor, călărețu bărbat și tare, să ținea de Gorghia și, apucîndu-l de veșmînt, îl aducea pre el cu bună vitejie; și vînd pre osînditul să-l prinză viu, den călăreții thrachilor oarecare venînd asupra-i și preste umere lovindu-l, scăpă Gorghias la Marisa. Și cei demprejurul Gorghiei mult bătîndu-se și osteniț fiind, chemînd Iuda pre Domnul ajutoriu să Să arate și Înainte - povățuitoriu războiului, Începînd cu cel părintesc glas cea cu laudă strigare strigînd, fără nădeajde celor ce era cu Gorghia înfrîngere le-au făcut lor. Și Iuda, luînd oastea, o aducea la Odolam cetatea; și săptămîna sosînd, după obiceiul curățîndu-se, acolea au petrecut ziua sîmbeței. Și a doua zi veniră la Iuda, în ce chip treaba s-au fost făcut, ale celor de mai nainte căzute trupuri să le ia și cu rudeniile să le așaze la ceale părintești mormînturi. Și aflară supt cămășile fieștecăruia dentr-acei morți sfințenii den idolii Iamniei, de carele leagea opriia pe jidovi; și la toți s-au dovedit că pentru această pricină aceștea să fie căzut. Și toți, binecuvîntînd Celui drept judecătoriu Domn, Celui ce ascunsele ivite le face, La rugă întorcîndu-să, să rugară pentru păcatul ce s-au făcut, de tot să să stîngă. Și viteazul Iuda rugă mulțimea să să păzască pre eiș, negreșiț să fie, cu ochii văzînd ceale ce s-au făcut pentru al celor ce au căzut mai nainte păcat. Și făcînd după numărul bărbaților gătiri spre de drahme de argint 2000, au trimis la Ierusalim să aducă pentru păcat jîrtve, foarte bine și iscusit făcînd, pentru înviare socotînd. Pentru că de nu ar fi nădejduînd a învia cei ce au căzut mai nainte, de prisosit are fi și birfealnic lucru pentru morți a să ruga. Și apoi, văzînd la cei ce cu bună credință sînt adormiș aflîndu-se prea bună mulțămită, Svîntă fiind și bună credincioasă cugetarea, drept aceaea pentru cei morți curățenie au făcut, pentru păcat, să să slobozească.

CAP XIII

1 **S**i în anul 149 să înțâleasă la cei ce
era cu Iuda, de Antioh Efpator,
2 că vine cu mulțime asupra Iudii
Și, împreună cu el, Lisia epitropul,
care și preste trebi era, fiește-
carele avînd puteare elinească: pedestri
110000 și călăreți 5000 și 300, și pili 22,
3 și cară purtătoare de seaceri 300. Iară
Menelau s-au împreunat cu ei și ruga cu
multă lingușire pre Antioh nu de mîntuirea
moșiei, ce gîndind căpetenie să-l puie.
4 Iară Împăratul împăraților rădică mînia
lui Antioh asupra păgînului și, Lisia arătînd
că acesta e pricina tuturor răutăților,
porunci, precum iaste obiceiul la acel loc,
5 să-l piarză, aducîndu-l pre el la Veria. Și
iaste în locul acela un turn de 50 de coți,
plin de cenușă, și acesta avea un meștersug,
lucru rătund, de toate părțile povîrmit la
6 cenușă. Aicea pre cel ce era vinovat de
furtișagul bisearicii, au și de alții care ar
face răutăți mari, toți să să împingă spre
7 peire. Cu această moarte cel fără lege
Menelau să întîmplă a muri, nici îngropare
8 aflînd; Foarte cu dreptate, pentru că,
de vreme ce au făcut multe păcate asupra
jîrtăvnicului căruia era focul curat și cenușa,
9 în cenușă dară moartea au luat. Și cu
gîndurile împăratul prea varvar veniia, ceale
mai reale, ce în zilele tătine-său s-au făcut,
10 să facă jidovilor. Și înțelegînd Iuda
aceastea, porunci nărodului pren zi și în
noapte să să roage Domnului, cîndai și altă
11 dată, și acum să ajutorească Celor ce de
lege și de moșie și de besearcă svîntă vor
să să lipsască, și pre nărodul ce atunce pu-
țin au răsufat să nu-l lase celor hulitoare
12 limbi să fie supuși. Și toți aceasta făcînd
împreună și rugînd pre Cel milostiv Domn
cu plînsoare și cu posturi și cu cădere
înainte, în 3 zile neîncetat, mîngînd pre ei
13 Iuda, porunci să vie. Și sîngur cu cei bă-
trîni împreună fiind Iuda, au sfătuit, mai
nainte de ce va intra oastea împăratului în
Iudeia și a să face cetății biruitori, ieșind
ei, să alegă lucrurile cu a lui Dumnezeu
14 ajutoriu. Și dînd diregătoria Domnului
lumii, rugînd pre cei ce era împreună cu el
bărbăteaste să să nevoiască pînă la moarte,
pentru legi, pentru besearcă, și cetate,
și moșie, și politie, pus-au împrejurul
15 Modimului tabăra oștii. Și dînd celor ce
era ai lui haslă: „Biruînța lui Dumnezeu“,
cu voinici prea buni aleș lovînd noaptea
asupra curții împărătești, la tabără, omorî-
16 au ca vro 4000 de bărbați și, pre cel ce
era fruntaș preste pili, cu cea de casă
gloată l-au pus împreună. Și la săvîr-

șit tabăra de frică și de gîlceavă o au împlut
și să întoarsără cu bine. Și, ivindu-se 17
ziua, aceasta s-au făcut, pentru cea ce ajuto-
riia lui a Domnului acoperire. Și împă- 18
ratul, luînd gustare de a jidovilor bună în-
drăznire, ispiti pren meștersuguri locurile.
Și asupra Vethsurei, care era strajă tare a 19
jidovilor, să apropia și să biruia, loviia și să
scădea. Și celor denlăuntru Iuda ceale 20
ce trebuia le-au trimis. Și spuse tainele 21
la vrăjmaș oarecarele Rodocos, care era den
tabăra jidovilor; și să cercă și să prinse și
să închise. Al doilea rînd au avut împă- 22
ratul cuvînt cu cei ce era în Vethsura, di-
reapta au dat, au luat, și s-au dus; lovitu-
s-au cu cei ce era cu Iuda, scăzut fu. Și 23
înțelegînd cum să să fie ficlenit Filip la
Antiohia, cel ce era lăsat preste trebi, să
turbură și pre jidovi au mîngîiat; să supuse
și să jură, preste toate ceale direapte, să
împacă și jîrtvă aduse, cinsti besearca și 24
locul au miluit. Și pre Macaveu au
priimit, lăsatu-l-au voivod de la Ptolemaida
pînă la domnia gherineanilor. Venit-au 25
la Ptolemaida, cu greu le părea pentru toc-
meale ptolemeanilor, pentru că tînjiia, căci
vrea să strice legăturile. Veni la divan 26
Lisia, răspunse cu primire, i-au așezat, i-au
potolit, cu bunăvoie i-au făcut. Purcesă
la Antiohia; așa ale venirei împăratului și
ale întoarcerii s-au isprăvit.

CAP XIV

1 **S**i după vremea al treilea an, întîm-
platu-s-au celor ce era cu Iuda, Di-
mitrie al lui Selef, pren al Tripo-
2 liei vad trecînd cu mulțime tare
și stol, Biruitoriu a fi țărni,
3 omorînd pre Antioh și pre Lisia, ispravni-
cul acestuia. Iară oarecare Alchim, fiind
4 arhiereu, și de bunăvoie pîngărit fiind în
vremile amestecăturii, socotind că nici într-
un chip nu iaste lui mîntuire, nici cătră
5 sfîntul jîrtăvnic încă alăturare, Veni cătră
împăratul Dimitrie, în anul 151, aducînd
lui coronă de aur și finic și cătră aceastea
și den cealea ce să socotesc flori de ale
besearcii. Și în ziua aceea liniște avu.
6 Și vremea nebuniei lui luînd ajutoare, che-
mîndu-se la sfat de cătră Dimitrie și între-
bîndu-se cu ce voie și sfat să află jidovii,
7 cătră aceastea zise: „Ceia ce să cheamă
den jidovi asidei, pre carii povățuiaște Iuda
Macaveul, hrănesc oști și să împărechează,
nelăsînd împărăția bună-așezare să aibă.
8 Pentru aceea, luînd cea de strămoșie
mărire, zic adecă vlădicia, aicea acum
am venit: Întîiu, pentru ceale ce să
9 cuvin împăratului cu dreptate gîndind și,
al doilea, și pentru ai miei cetățeani soco-
10 tind, pentru că, cu a celor de mai nainte ziș
nesocotință, tot neamul nostru nu puțin ne-

9 norocește. Și fieștecarele dentr-acestea
cunoscîndu-le, tu, împărate, și țării și celui
ce pre împrejur stă, neamului nostru, mai
nainte cugetă după cea ce ai cătră toți
10 bună timpinată iubire de oameni. Pen-
tru că, pînă iaste Iuda, preste puțință iaste
11 pace a avea lucrurile“. Și ca aceste
zicîndu-să de cătră el, îndată ceialți pri-
12 teni, cu vrăjmășie fiind spre Iuda, ațîțară
pre Dimitrie. Și chemînd îndată pre Nica-
13 nor, cela ce au fost mai mare preste pili, și
voivod făcîndu-l Iudeii, l-au trimis, Dîn-
14 du-i porunci pre Iuda acesta să-l omoară
și pre cei ce vor fi cu el să-i răsipască și
să puie pre Alchimu arhieru besearicii
15 ceii prea mari. Iară limbile, ceale ce de
la Iudea au fost fugite de Iuda, să amesteca
ca cerezile cu Nicanor, nenorocirile și pri-
16 mejdiile jidovilor ale lor norociri le părea
a fi. Și auzînd de venirea lui Nicanor și
rădicarea limbilor care pridedise pămîntu,
17 ruga pre Cel ce pînă în veac au întemeiat
pre al Său norod și Cel ce pururea cu ară-
18 tare au sprijenit partea sa. Și poruncind
povățuitoriul, de acolo îndată au purcesu
și să împreunare cu ei la satul Dessau.
19 Iară Simon, fratele Iudii, să lovise cu Nica-
nor și puțin pentru cea fără de veaste a
20 vrăjmașilor tăceare au fost greșit. Însă
auzînd Nicanor vitejia carea avea cei ce era
cu Iuda și bărbăția ce avea întru ceale pen-
21 tru moșie nevoiește, să temea să-ș aleagă
pren facere de sînge. Pentru aceea au
22 trimis pre Posidonie și pre Theodot și pre
Mattathia să dea și să ia direapte. Și mult
23 făcîndu-se pentru aceste socoteală și povă-
țuitoriul gloatelor vorovindu-se cu obștea
și arătîndu-se cel împreună de toți răspuns,
24 sfat plecară spre tocmeale. Și rînduiră
zi întru carea osebi vor veni la un loc. Și au
25 venit și de la fieștecare multe scaune puseră.
Rîndui Iuda oameni înarmați gata la locu-
26 rile ceale de treabă, ca nu cîndai dentru
vrăjmași, fără veaste, vreun lucru rău să
27 făcă; și cea de obște vorovă ce s-au căzut
au făcut. Iară Nicanor să zăbovia la
ierusalimleani și nici un lucru fără cale
28 făcea și gloatele ceale ce să adunase ca
cirezile le-au slobozit. Și avea pre Iuda
29 pururea în față, sufletește spre dînsul să
afla. Rugatu-l-au pre el să să însoare și
30 să făcă feciori; însuratu-s-au, bine s-au așe-
zat, luat-au împreunare de viață. Iară
31 Alchim, văzînd cea dentru ei dragoste și
luînd tocmealele ceale ce s-au făcut, veni că-
32 tră Dimitrie și zicea că Nicanor alte socotiia
33 pentru lucruri, pentru că pre Iuda cel ficlean
al împărăției l-au ales să fie în locul lui după
34 dînsul. Iară împăratul, plin de mînie fă-
cîndu-se și întăritîndu-se de pîrăle, vrăjmaș
35 au scris lui Nicanor, zicînd că pentru acele
36 tocmeale cu greu îi iaste a le îngădui, porun-
cînd pre Macaveu legat curînd să-l trimiță
37 la Antiohia. Și nemerind aceste la Nica-
38 nor, s-au mîhnit și cu greu i să părea de va
călca ceale osăbite tocmeale, nimic omul
39 făcînd strîmbătate. Iară de vreme ce a
40 face împotriva împăratului nu să putea,
cerca prilej cu meșterșug aceasta să săvîr-
41 șască. Iară Macaveu, văzînd pre Nicanor
42 răspunzînd cătră el mai cu posomorîre și cea
obiciuită întîmpinare mai sălbatică avînd,
43 socoti că nu de bine posomorîrea aceasta
iaste; strîngîndu nu puțini dentr-ai lui, să
44 ascunsă de cătră Nicanor. Și cunoscînd
45 celalalt că vitejaște de cătră bărbat s-au
meșterșuguit, mergînd la cea mare și sfîntă
46 besearică, preoții ceale cuviitoare jîrtve
aducînd, porunci să dea pre bărbat. Și
47 ceia cu jurămînturi zicînd că nu știu pre
cel ce caută unde iaste, întinzînd direapta
la besearică, aceste s-au jurat: „De nu-m
48 veți da mie legat pre Iuda, aceasta a lui
Dumnezău casă cîmpu o voi face, și
49 jîrtăvnicul voi săpa, și besearică aicea
lui Dionis vestită voi face“. Și atîtea
50 zicînd, să dusă; iară preoții, întinzînd
mînilă la ceriu, chema pre Cel de-a pururea
51 ajutoriu limbii noastre, aceste zicînd:
52 „Tu, Doamne, de toate nelipsit fiind, bine-
vruș, besearică sălășluirei Tale întru noi
53 să să făcă. Și acum, Sfinte a toată sfin-
țenia, Doamne, păzește în veac nepîngărită
54 această casă, ce de curund s-au curățit,
și vei astupa toată gura nedireaptă“. Iară
55 oarecarele ce-l chema Razis, dentru ai ieru-
salimleanilor bătrîni, să vesti lui Nicanor, de
56 om iubitoriu de cetățeani și foarte bun nume
avînd și, după bună cugetare, părinte jidovi-
57 lor să chema, Pentru că era, în ceale de mai
58 nainte vremi ale neamestecării, purtînd jude-
cata jidoviei, și trup și suflet pentru jidovime
59 puind cu toată nevoiește. Și vrînd Nica-
nor arătată să făcă vrajba carea avea cătră
60 jidovi, trimise oșteani mai mulți decît 500
să-l prinză pre el, Pentru că i se păru,
61 prinzînd pre acela, acestora să le făcă pri-
mejdie. Și mulțimea, vrînd ca să ia tur-
62 nul, și ușa curții silînd, și poruncind foc să
aducă și ușăle să le aprinză, socotindu-se
63 întru sine, supus-au lui sabie, Cu bună
64 cinste vrînd să moară, decît păgînilor să
supuie și de cătră a lui cinste cu nevrednicie
65 să să ocărsacă. Și cu rana nu drept ne-
merind, pentru graba nevoii, și gloatele den-
66 lăuntru de ușă întrînd, el, alergînd vitejaște
pre zidu, să surpă pre sine vitejaște la
67 gloate. Și ceia curînd dîndu-se îndărăt,
68 făcîndu-se loc, căzu tocma în deșărt.

45 Și încă viu fiind, și înfierbîntat cu mîniile
sculîndu-se, curînd ca șipotele sîngiurile și
46 greale fiind ranele, cu alergare pren gloate
despicată, de tot fără de sînge făcîndu-se,
întinzîndu-ș mațele și luîndu-le cu amîn-
doao mîniile, le răsipi cătră gloate și, rugînd
pre Cel ce stăpînește viața și duhul acestea
iarăș lui să le dea, într-acestaș chip s-au
prestăvit.

CAP XV

1 **I**ară Nicanor, înțelegînd de cei ce
era cu Iuda că sînt în locurile ceale
de pre împrejurul Samariei, sfătui-
tu-s-au, la ziua cea de odihnă, cu
toată întemeierea, spre ei să lo-
2 vească. Iară cei ce de nevoie împreună
cu el mergea jidovi zicea: „Nici într-un chip
așa sălbătăcește și varvarește să-i pierzi,
cinste împart zilei cei ce cu sfințenie iaste
mai denainte cinstită de Cel ce toate pri-
3 veaște“. Cel de 3 ori păgîn au întreat:
„Au iaste în ceriu Cel putearnic, Care au
4 poruncit să ție ziua sîmbetelor?“ Și ei
răspunzînd: „Iaste Domnul viu, El în ceriu
Cel putearnic, Cel ce au poruncit să nu
5 lucrezi a șaptea zi“. Iară celalalt: „Și eu
—zice—sînt putearnec pre pămînt, care
poruncesc a rîdica armele și ceale împără-
tești trebi a le săvîrși“. Însă nu se lipsi a
6 nu face cea becisnică a lui voie. Și Nica-
nor, cu toată semeția înălțîndu-se, socotîia
de obște să facă biruința asupra Iudii.
7 Iară Macaveu era neîncetat nădejduind, cu
toată nădeajdea, avea ajutoriu de la Domnul
8 Și ruga pre cei ce era cu el să nu se spară de
a limbilor venire, ce, avînd în gînd ceale mai
denainte făcute lor den ceriu ajutorii, și
acum să așteapte cea ce va să fie lor de la
9 Atoțtitoriu biruință și ajutoriu. Și mîngî-
gînd pre ei den leage și den proroci și pome-
nindu-le și ostenealele ceale ce mai nainte
au fost făcut, mai cu osîrdie pre ei făcu.
10 Și cu mîniile rîdicîndu-i pre ei, porunci
împreună arătînd a limbilor neținare și a
11 jurămînturilor călcare. Și pre fieștecarele
dentr-înșii înarmîndu-i nu cu a pavețelor și
a sulitelor întemeiare, ca cu cea dentru ceale
bune cuvinte mîngîiare, și povestindu-le vis
vreadnec de credință oarece aiavea lucru pre
12 toți au veselit. Și era vedeaarea acestuia
într-acesta chip: Onia, cela ce au fost arhie-
reu, om bun și cuvios, smearen la întimpina-
re, blînd la chip, și voroava răspundea cu
cuvință, și den copilărie au cercetat toate
ceale ale bunătății avute, acesta, mîniile în-
tinzînd, s-au fost rugînd pentru toată a jido-
13 vilor adunare. După aceasta s-au arătat
un bărbat cu cărunteaș și cu mărire,
osebit fiind, și minunată oarecare și prea
cuvioasă era cea de prejur el mărire.

Și răspunzînd Onia, să fie zis: „Cel iubito- 14
riu de frați acesta iaste, cel ce mult să roagă
15 pentru norod și pentru sfînta cetate, Iere-
mia, prorocul lui Dumnezeu“. Și întin- 15
zînd înainte Ieremia direapta, au dat Iudei
sabie de aur și, dînd, să-i fie răspuns aceas- 16
tea: „Ia sfînta sabie aceasta, dar de la
Dumnezeu, pren carea vei surpa pre vrăj- 16
mași“. Și mîngîndu-se cu ale Iudei cu- 17
vinte foarte bune și puțînd spre bunătate a
îndemna și sufletele voinicilor a le îndirepta,
socotiră să nu să tăbărască, ce vitejaște să 18
să lovască și, cu toată bună vitejia cuprin-
zîndu-se și apucîndu-se, ca să aleagă lucrurile,
19 pentru că și cetatea și sfintele și besearca
stă la primejdie. Pentru că era pentru
muieri și fii, și încă de frați și rudenii, la
mai mică parte pusă primejdia, iară cea
dentîiu și mai mare frică era pentru sfințita
20 besearcă. Și era și celor den cetate cu-
prinși nu fără de lucru grijă, turburîndu-se
21 pentru cea den văzduh lovire. Și toți
așteptînd judecata ce era să fie, și ameste-
cîndu-se vrăjmașii, și oastea rînduindu-se,
și fiarale despre parte cu prilej bun rîndu-
indu-se, și călărimea despre cornuri fiind
22 rînduită, Văzînd Macaveul a mulțimelor
venire și a armelor cea de multe fealiuri gă-
tîre și a fiaralor sălbătăcire, întinzînd mîniile
la ceriu, au rugat pre Cel de seamne făcăto-
riu Domn, pre Cel păzitoriu, conoscînd că
nu iaste pren arme biruința, ce, precum la
El se va judeca, la cei vreadnici cîștigă bi-
ruința. Și zicea, rugîndu-se, întru acesta 22
chip: „Tu, Doamne, ai trimis pre îngerul
Tău în zilele Ezechiei, împăratului Iudei,
și ucise den tabăra lui Senahirim la vro
185000. Și acum, Putearnice al ceriuri- 23
lor, trimite înger bun înaintea noastră, spre
frica și cutremurul lor; cu mărirea brațului
Tău Spămîntează-se ceia ce cu hulă vin 24
asupra sfîntului Tău nărod“. Și acesta
întru acestea încetă. Iară cei de prejur 25
Nicanor cu trîmbițe și cîntări veniia.
Iară cei ce era cu Iuda, cu chemare și rugi, 26
s-au amestecat cu vrăjmașii și, cu mîniile
ostenindu-se, Iară cu inimile cătră Dum- 27
nezău rugîndu-se, au așternut nu mai puțini
decît 35000, foarte veselindu-se cu arătarea
lui Dumnezeu. Și lăsîndu-se de la treabă 28
și cu veselie așăzîndu-se, au conoscut înainte
căzut pre Nicanor, cu toată înarmarea.
29 Și făcîndu-se strigare și turburare, binecu-
vînta pre Cel putearnic cu părintescul glas.
30 Și porunci cel întru tot, cu trup și suflet,
înainte-ostenitoriu pentru cetățeani, cela ce
a vîrstei bună cugetare la cei de o leage au
păzit, capul lui Nicanor să-l taie și mîna
cu umărul să o aducă la Ierusalim. Și 31
sosînd acolo și chemînd împreună pre
cei de o leage și pre preoți înaintea jir-

tăvnicului puindu-i, au chemat pre cei de
 32 la margine. Și arătînd al pîngăritului
 Nicanor cap și mîna celui rău hulitoriu,
 carea, întinzîndu-o asupra ceii sfinte a Tot-
 33 țitiuluiui casă, s-au simețit. Și limba
 celui rău credincios Nicanor tăind, zise să
 o facă bucăți mărunte, să o dea pasărilor;
 și ceale de răsplătirea nebuliei în preajma
 34 besearicii să le spînzure. Și ceia toți la
 ceriu au binecuvîntat pre Cel luminos
 Domnul, zicînd: „Binecuvîntat Cea ce au
 35 păzit al Lui locu nepîngărit“. Și legă
 capul lui Nicanor la margine, arătat la toț
 și ivit al ajutoriu lui Dumnezău semnu.
 36 Și porunciră toți cu de obște poruncă nici
 într-un chip să lase neînsemnată această zi,
 37 Ce să aibă însemnată ziua a 13 a lunii a 12,
 care să zice adar cu sirinescul glas, cu o zi
 38 mai nainte a zillii lui Mardoheu. Deci
 ceale ce au fost pentru Nicanor așa s-au
 întîmplat și, den vremile acealea țindu-se
 cetatea de jidovi, și eu aici voiu înceta cu-
 vîntul și, de e bine și cu bună nemereală la
 39 tocmire, aceasta și eu vream. Iară de e
 prosteaște și mijlocie, aceasta de ajunsu în
 era mie, că, precum vinul sîngur a bea,
 40 așijderea iară și apa, împotrivă e; Ce, în
 ce chip vinul, cu apa amestecîndu-să, e dulce
 și înfrumșețat darul săvîrșaste, așa și a
 meșterșuguirii cuvîntului veselește
 auzirile celor ce citescu cu
 tocmeală. Și aicea
 săvîrșitul
 va fi.

